

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA FINANCÍ

Analýza dopadu změn v legislativní úpravě osobní důchodové daně na poplatníka s příjmy
z podnikání

Impact analysis of legislative adjustments in personal income tax on an enterprise income
taxpayer

Student: Vojtěch Venhuda

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Iveta Ratmanová, Ph. D.

Ostrava 2013

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra financí

Zadání bakalářské práce

Student:

Vojtěch Venhuda

Studijní program:

B6202 Hospodářská politika a správa

Studijní obor:

6202R010 Finance

Specializace:

00 Finance

Téma:

Analýza dopadu změn v legislativní úpravě osobní důchodové daně na
poplatníka s příjmy z podnikání
Impact Analysis of Legislative Adjustments in Personal Income Tax on
an Enterprise Income Taxpayer

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Charakteristika osobní důchodové daně
3. Popis změn v legislativní úpravě daně z příjmů fyzických osob
4. Posouzení dopadu změn na vybraného poplatníka
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 5. vyd. Praha: Aspi, 2010. 276 s. ISBN 978-80-7357-574-8.

ŠIROKÝ, Jan. *Daňové teorie - s praktickou aplikací*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 302 s. ISBN 978-80-7400-005-8.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2012*. 11. aktualiz. vyd. Praha: VOX, 2012. 368 s. ISBN 978-80-8748-005-2.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

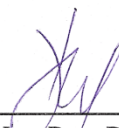
Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Iveta Ratmanová, Ph.D.**

Datum zadání: 23.11.2012

Datum odevzdání: 10.05.2013

Ing. Iveta Ratmanová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracoval samostatně.

Datum odevzdání bakalářské práce10.5.2013

.....
podpis studenta

Obsah

1. Úvod	5
2. Charakteristika osobní důchodové daně.....	6
2.1. Základní charakteristika daně	6
2.2. Osobní důchodová daň.....	10
2.2.1. Daňový subjekt.....	11
2.2.2. Předmět osobní důchodové daně	11
2.2.3. Základ daně a jeho úprava	12
2.2.4. Sazba daně.....	13
2.2.5. Výpočet daňové povinnosti.....	14
2.2.6. Výběr daně	15
2.3. Negativní daň	16
3. Popis změn v legislativní úpravě daně z příjmů fyzických osob	17
3.1. Poplatník daně z příjmů fyzických osob	17
3.2. Předmět daně z příjmů fyzických osob.....	17
3.3. Základ daně	18
3.4. Výpočet daňové povinnosti.....	19
3.5. Příjmy z podnikání	21
3.6. Shrnutí významných změn	22
4. Posouzení dopadu změn na vybraného poplatníka	26
4.1. Vstupní předpoklady pro výpočet	26
4.2. Posouzení vlivu legislativních změn na vývoj daňové povinnosti	27
4.2.1. Daňová povinnost bezdětného poplatníka	27
4.2.2. Daňová povinnost poplatníka s dítětem	29
4.2.3. Celkové srovnání daňové povinnosti vybraných poplatníků.....	31
4.2.4. Srovnání daňového zatížení vybraných poplatníků.....	35
4.3. Analýza citlivosti	36
4.3.1. Nezdánitelné části základu daně.....	37
4.3.2. Sazba daně.....	38
4.3.3. Sleva na poplatníka	38
4.3.4. Shrnutí výsledků analýzy citlivosti.....	39
4.4. Poplatník s příjmy z podnikání	40

4.4.1.	Daňová povinnost poplatníků ovlivněná MZD	40
4.4.2.	Daňová povinnost poplatníků ovlivněná daňovou ztrátou	42
4.4.3.	Paušální výdaje	44
4.5.	Shrnutí dosažených výsledků	45
5.	Závěr	47
	Seznam použité literatury:	48
	Seznam zkratk	50
	Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1. Úvod

Daň, předmět mnoha sporů a politických diskuzí, se line historií spolu s lidstvem už od dávných dob. Benjamin Franklin kdysi řekl: „Na tomto světě není nic jistého, jenom smrt a daně.“

Daň je zákonem určená povinná platba do veřejného rozpočtu. Daně jsou nejdůležitějším příjmem veřejných rozpočtů a jejich existence je nedílnou součástí všech moderních ekonomik. Jejím hlavním účelem je získat prostředky pro financování státních potřeb, jako jsou například armáda, budování infrastruktury, zajištění zdravotní péče pro občany, atd.

Mezi důležité daně, které jsou vybírány, patří osobní důchodová daň. Jedná se bezesporu o nejznámější daň. V zákoně České republiky je osobní důchodová daň charakterizována jako daň z příjmů fyzických osob je zakotvena v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Tento zákon byl a je od svého zavedení mnohokrát novelizován, což má vliv na konstrukci daně.

Cílem této bakalářské práce je posoudit dopad změn uskutečněných v legislativní úpravě osobní důchodové daně na vybraného poplatníka s příjmy z podnikání, které nastaly v průběhu let 2005 - 2013.

Bakalářská práce je rozdělena do dvou částí. První část (teoretická) je rozdělena do dvou kapitol. Druhá kapitola bude věnována charakteristice osobní důchodové daně, jednotlivým položkám v konstrukci daně, výběru daně a negativní dani.

V třetí kapitole bude popsána legislativní úprava daně z příjmů fyzických osob a změny, které proběhly ve sledovaném období.

V druhé části (aplikační) bude analyzována problematika dopadu změn v legislativní úpravě osobní důchodové daně na poplatníka s příjmy z podnikání a bude provedena analýza citlivosti vybraných parametrů, ovlivňující výši daňové povinnosti, popřípadě daňového zatížení. Na závěr čtvrté kapitoly bude provedeno posouzení vlivu minimálního základu daně a daňové ztráty na daňovou povinnost poplatníka. V závěru práce bude provedeno její zhodnocení.

2. Charakteristika osobní důchodové daně

Tato kapitola bude rozdělena na dvě části. V první podkapitole bude charakterizována daň, daňová soustava a klasifikace daní. V druhé podkapitole bude popsána osobní důchodová daň se všemi jejími částmi.

2.1. Základní charakteristika daně

Daň je všeobecně známý pojem. Zná jej každý běžný občan, který se s ním setkává téměř denně. Daň lze definovat několika způsoby. Nejčastější způsob je ten, kdy je daň označována jako povinná, zákonem stanovená platba do veřejného rozpočtu, vyznačující se svou nenávratností, neekvivalencí a neúčelovostí. Pojem daň je mnohdy zaměňován s pojmem poplatek, nicméně mezi těmito dvěma termíny je rozdíl. Zatímco daň je nedobrovolná a neúčelová, poplatek je dobrovolný a vždy je při jeho platbě zřejmé, na jaký účel jsou peníze vydávány.

Daně mají několik funkcí, které vyplývají z hlavních ekonomických funkcí veřejného sektoru. Jsou to:

- funkce fiskální,
- funkce alokační,
- funkce redistribuční,
- funkce stabilizační.

Primární a nejdůležitější funkcí je funkce fiskální. Touto funkcí se rozumí získávání finančních prostředků do veřejného rozpočtu. Jedná se o nejstarší a prvotní funkci daně.

Funkce alokační je uplatňována tehdy, když na trhu dochází k selhání efektivnosti tržních mechanismů. Touto funkcí je charakterizována skutečnost, kdy dochází k odejmutí prostředků z oblasti, kde je jich mnoho nebo naopak vložení prostředků do oblasti, kde chybí. Redistribuční funkce je důležitá zejména proto, že lidé mnohdy nepovažují rozdělení důchodů ve společnosti na základě tržních mechanismů za spravedlivé. Redistribuční funkce daně je proto ideálním nástrojem, jak přesunout část prostředků od bohatších subjektů k chudším. Pomocí stabilizační funkce dochází k zmírňování výkyvů ekonomického cyklu. V období stagnace jsou daně tím, co pomáhá ekonomiku nastartovat a v období konjunktury jsou naopak daně tím, co pomáhá ekonomice zabránit v jejím přecherpání.

Daně mohou být tříděny podle mnoha kritérií. Třídění může být dle vazby daně na důchod poplatníka, podle objektu daně nebo podle stupně progresu. Všeobecně je známo, že předmětem daně mohou být různé věci, například příjem nebo majetek. Klasifikace daní je roztřídění daní do skupin podle určitých kritérií. Každá skupina má jiný dopad na ekonomiku a jedince. V následujícím textu budou charakterizovány některé typy klasifikace daní.

Pravděpodobně nejznámějším tříděním daní, je členění daní podle jejich vazby na důchod poplatníka, tj. daně přímé a nepřímé.

Přímé daně jsou bezprostředně vyměřovány poplatníkovi na základě jeho důchodu nebo majetku a je předpokládáno, že jejich velikost jde na úkor příjmu té osoby, vůči které jsou daně vyměřeny. Tato osoba se jim nemůže žádným způsobem bránit nebo vyhnout a ani nelze jejich část převést na ostatní ekonomické subjekty. Daně jsou adresné je pomocí nich zohledňována důchodová, popřípadě majetková situace osoby, která si jejich velikost většinou vypočítává sama a také sama je odvádí nebo je alespoň s jejich velikostí obeznámena. Přímé daně jsou dále děleny na **důchodové (příjmové) a majetkové**.

Široký (2008, s. 49) tvrdí, že „Nepřímé daně jsou placeny a vybírány v cenách zboží, služeb, převodů a pronájmů; rozhodujícím momentem zdanění je většinou samotný akt nákupu či spotřeby příslušné komodity. Daně nerespektují důchodovou ani majetkovou situaci osoby, protože jsou vyměřeny ve stejné výši pro osoby s vysokými i nízkými příjmy či bohatstvím.“ Tyto daně adresné nejsou, a tak si jejich velikost většina populace vůbec neuvědomuje, například při nákupu zboží. Nepřímé (neboli spotřební) daně jsou dále rozděleny na všeobecné (jsou uvaleny na ohromné množství produktů a daň je konstruována ad valorem) a akcízy (ty jsou uvaleny na vytipované produkty jako jednotková daň).

Dalším typem třídění daní je třídění daní podle objektu daně. Hlediskem pro toto třídění daní, je definice předmětu, na který je daň vázána. Dle toho třídění daně mohou být důchodové, výnosové, majetkové, z hlavy, obrátové a spotřební.

Důchodovými daněmi jsou postiženy důchody poplatníků (mzda, úroky, zisk, renta), které plynou jak v peněžní, tak i v naturální podobě. Výše **výnosových** daní bývá převážně odhadovaná podle vnějších typologických znaků výdělečné činnosti, kterými mohou být například počet zaměstnanců, velikost budov, apod. **Majetkovými** daněmi je zdaněn movitý i nemovitý majetek, ať už se jedná o jeho získání nebo držení. „Daněmi **z hlavy**

(subjektové) by poplatník platil z titulu samotné své existence, např. při docílení určitého věku, při poskytnutí volebního práva; daň z hlavy je speciální případ paušální daně, která je stanovena v pevné výši, poplatník se jí nemůže vyhnout změnou svého chování, nemá tudíž distorzi. **Obratové** daně jsou uvalené buď na hrubý obrát u každého výrobce podílejícího se na zpracování každého výrobku, nebo na čistý obrát, případně na obrát docílený u posledního zpracovatele „, jak tvrdí Široký (2008, s. 50). Poslední druhem tohoto rozdělení daní jsou daně **spotřební**, kterými jsou postiženy veškeré skupiny produktů a služeb.

Dále mohou být daně tříděny podle okruhu platnosti (na úrovni obcí, na úrovni státu, na ústřední úrovni), podle charakteru veličiny, ze které se daň platí (kapitálové, běžné), podle metodiky OECD (daně jsou rozděleny do šesti hlavních skupin a dalších podskupin) nebo jiných kritérií.

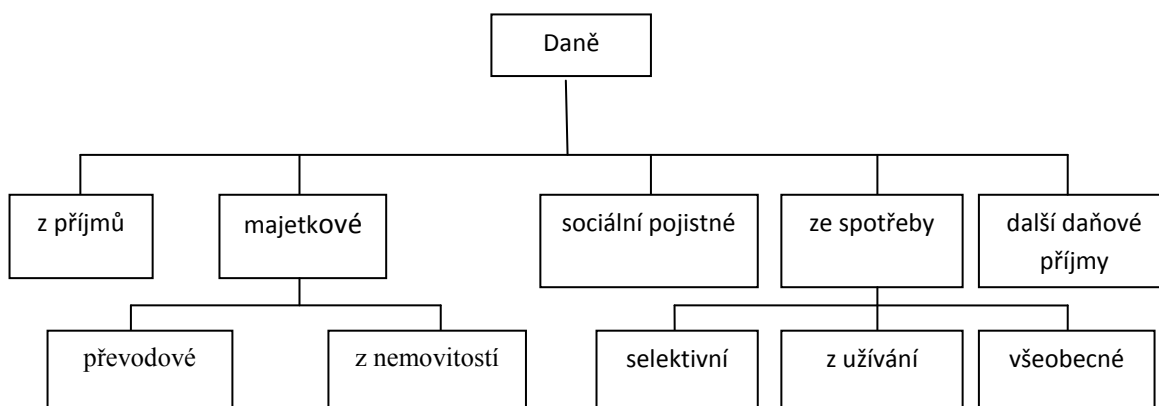
Posledním typem klasifikace daní, který bude popsán, je třídění daní podle stupně progresu. Jak tvrdí Kubátová (2010, s. 28 – 29), „Je toto třídění zvláště důležité v souvislosti s požadavkem spravedlnosti. Pro posouzení spravedlnosti zdanění je užitečné vědět, zda platí relativně větší daň bohatí nebo chudí. Proto nás zajímá, jak se mění míra zdanění buď celková, nebo jednotlivých daní s růstem důchodu“. Míra zdanění je podíl daně placené jednotlivcem na jeho důchodu.

Daně jsou pak rozlišovány na **proporcionální**, což znamená, že s růstem důchodu poplatníka se míra jeho zdanění nemění a poplatník platí stejné procento svého důchodu jako daň, bez ohledu na výši důchodu, **progresivní**, s růstem důchodu roste míra zdanění a čím je důchod poplatníka vyšší, tím platí poplatník větší část svého důchodu jako daň a na **regresivní**, kde s růstem důchodu klesá míra zdanění a čím je důchod poplatníka vyšší, tím platí poplatník menší část svého důchodu jako daň.

Daňový systém je souhrn všech daní, které jsou na státním území vybírány. V každé zemi je tvořen určitými zákony a daňové systémy mohou být v každé zemi různé. Daňová soustava každého státu odráží dané ekonomické podmínky. V daňové soustavě by měly být dodržovány základní daňové principy, kterými jsou efektivnost, spravedlnost, kladný vliv na ekonomické subjekty, administrativní jednoduchost a právní perfektnost. Daňový systém jednotlivých ekonomik se skládá z několika daní, z nichž obvykle dvě až tři mají hlavní charakter, zatímco další jsou doplňkové.

Přehled daní, které jsou používány v daňovém systému České republiky, je v níže uvedeném schématu.

Schéma 2.1. Daňový systém České republiky

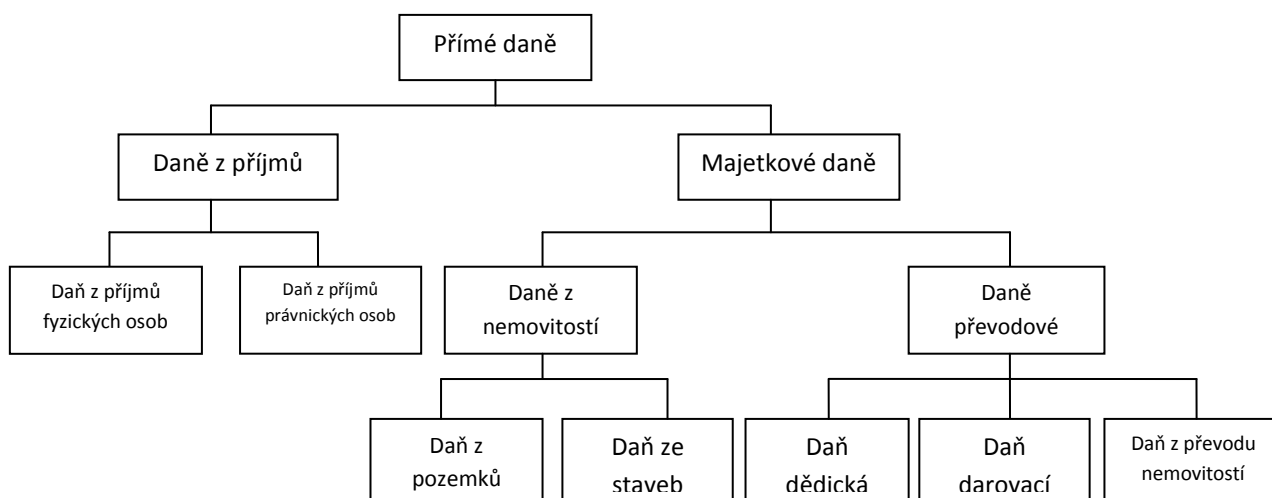

Zdroj: Vančurová, Láchová, *Daňový systém* (2012)

„Další charakteristikou daňového systému je popis daňového mixu. Ten vypovídá o tom, jakému typu daní dává daný stát přednost a jaký potlačuje. Význam jednotlivých daní se nejčastěji měří prostřednictvím podílu výnosu jednoho typu daní na celkovém daňovém výnosu“, jak tvrdí Vančurová (2012, s. 51) Ve většině vyspělých států v několika posledních desetiletích došlo v daňových mixech k poklesu podílu přímých daní. Vlivem této skutečnosti došlo k růstu podílu nepřímých daní, které mají nižší negativní účinky na ekonomickou aktivitu.

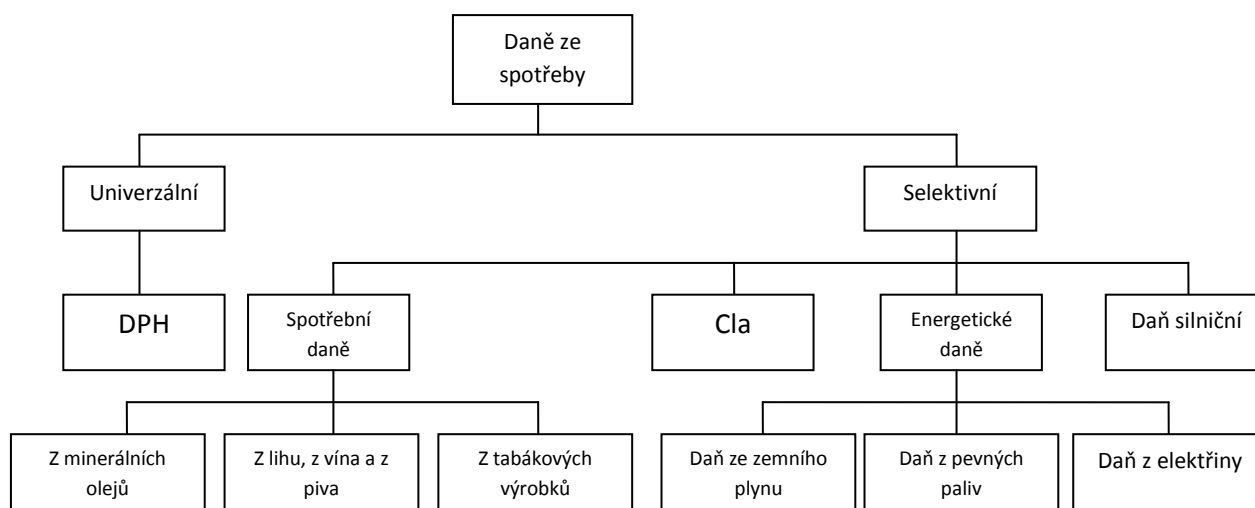
Pro podrobnější zobrazení daní budou dále rozděleny na přímé a nepřímé daně. Oba typy budou zobrazeny v následujících schématech. Nejprve bude zobrazeno schéma přímých daní a poté schéma daní nepřímých.

Schéma 2.2 Přímé daně v České republice

Zdroj: Vančurová, Láchová, *Daňový systém* (2012)

Schéma 2.3 Nepřímé daně v České republice

Zdroj: Vančurová, Láchová, Daňový systém (2012)

2.2. Osobní důchodová daň

V této kapitole bude popsána osobní důchodová daň. Osobní důchodová daň je ve většině vyspělých ekonomik považována za nejdůležitější daň. Pokud lidé hovoří o daních, mají ve většině případů na mysli právě tuto daň. Je jí připisována největší úroveň spravedlnosti, komplexnosti a efektivnosti. V osobní důchodové dani jsou zahrnovány různé druhy požadavků na poskytování určitých úlev, což u ostatních daní není proveditelné. Důležitost této daně je zvýrazněna i jejím zařazením na první místo v klasifikaci daní OECD i IMF. Zajímavé je, že i přes toto hodnocení je osobní důchodová daň mezi širokými vrstvami obyvatel velice nepopulární.

Jak uvádí Kubátová (2010, s. 162 – 164), „Je osobní důchodová daň, historicky vzato, poměrně mladá. Poprvé byla zavedena roku 1799 ve Velké Británii k financování válek proti Napoleonovi. V ostatních vyspělých zemích se tato daň objevila většinou až koncem 19. a v prvních desetiletích 20. století“.

Daně z osobních důchodů nejsou v současnosti placeny jen na některých místech na zemi. Tyto místa jsou nazývány tzv. daňovými oázami. Jako příklad lze uvést Bahrajn, Bermudy, Kajmanské ostrovy, Omán, Saudská Arábie, aj. V České republice byla daň z příjmů fyzických osob zavedena se vznikem samostatné České republiky, a to 1. 1. 1993. Primárním účelem jejího zavedení je zdanění celkového důchodu každého jedince takovým způsobem, aby nevznikl žádný rozdíl mezi zdaněním důchodů pocházejících z různých zdrojů.

„Důchodová daň je daní tokovou, je konstruována na přírůstkovém principu, tzn., že postihuje změny v příjmech poplatníka za určité daňové období. Podle tohoto přírůstkového pojetí by se měl pro zdaňování používat čistý důchod a tedy náklady (výdaje) na jeho dosažení by se měly odečíst od hrubého důchodu. Zákon by potom měl stanovit, které náklady (výdaje) budou daňově uznatelné a které nikoliv“, *jak tvrdí Šíroky* (2008, s. 123).

2.2.1. Daňový subjekt

Daňovým subjektem osobní důchodové daně jsou osoby, které jsou podle zákona povinny platit nebo odvádět daň. Tyto osoby jsou rozděleny na poplatníky a plátce. Poplatník je daňový subjekt, jehož předmět je dani podroben, kdyžto plátce je daňový subjekt, který je ze zákona povinen odvést daň do veřejných rozpočtů vybranou od jiných daňových subjektů nebo sraženou jiným poplatníkům.

Důležitý pojem, který je třeba zmínit, je jednotka zdanění. U fyzických osob, které žijí sami nebo, které žijí spolu ve větší domácnosti, není jednoduché najít optimální řešení neutrálního zdanění. V některých státech existuje individuální zdanění, ale časté je také společné zdanění manželů. Dokonce existují země, ve kterých si poplatníci mohou jednotku zdanění sami zvolit. V důsledku progresivní sazby daně, je daňové zatížení ovlivněno jednotkou zdanění. Pokud se velikost důchodů manželů od sebe výrazně liší, platí větší daň, než pokud mají manželé přibližně stejně veliký důchod.

V letech 2006 a 2007 bylo v České republice zavedeno společné zdanění manželů, označováno jako tzv. splitting. Tento systém ovšem nebyl dotažen do naprosto bezchybně fungujícího systému, a proto bylo od něj upuštěno. Vlivem situace, kdy nastalo zavedení rovné daně, došlo zároveň ke zrušení společného zdanění manželů, viz Kubátová (2010).

2.2.2. Předmět osobní důchodové daně

Předmětem daně je jednoznačné a úplné určení objektu daně zákonem, kterým se ukládá konkrétní daňová povinnost. Předmětem osobní důchodové daně je důchod dosažený za zdaňovací období. Na důchod se lze dívat z několika hledisek. Důchod může být peněžní i nepeněžní, kapitálový či pracovní, imputovaný nebo tržní, apod.

Peněžní důchod si každý dokáže představit, opakem je nepeněžní důchod, který je však v praxi těžko zdanitelný. Nepeněžní důchod neboli naturální je častokrát nezdaňován nebo je osvobozen, neboť je ho těžké ocenit a mohlo by tak docházet k daňovým únikům.

Pracovní důchody jsou důchody většiny obyvatelstva a *jak tvrdí Kubátová (2010, s. 171)* „tvoří asi 3/4 všech zdanitelných příjmů.“ Kapitálový důchod, někdy taky nazýván nerealizovaným důchodem je důchod, který si poplatník připisuje k svému příjmu, ale prozatím ho nedostává proplacený. Kapitálovými výnosy jsou představeny držby kapitálu, ať už v hmotné podobě, například obrazy nebo v podobě cenných papírů. Tímto důchodem je představeno bohatství, a proto by rovněž mělo být zahrnuto do základu daně. Mezi imputované důchody je řazeno především nájemné u domů obývaných vlastníky. Pokud je tento dům pronajímán, nájemce je nucen platit nájemné, které podléhá u vlastníka nemovitosti dani z příjmů. Pokud však vlastník v domě bydlí, realizuje tím spotřebu a ta by měla být také zdaněna. V některých státech jsou imputované důchody zahrnuty do daňového základu a v některých je poskytnuta zvláštní úleva, viz Kubátová (2009).

2.2.3. Základ daně a jeho úprava

Základem daně je předmět daně upravený podle zákonných pravidel a vymezený ve stanovených měrných jednotkách.

Pro stanovení základu daně je vytvořen určitý postup. Nejprve se určí objekt daně, což je veličina, ze které se daň vybírá. Do objektu daně patří veškeré příjmy poplatníka. Od těchto příjmů se odečtou příjmy, které nejsou předmětem daně z příjmů. Po jejich odečtení jsou stanoveny příjmy podléhající dani z příjmů, neboli předmět daně. Předmět daně je snížen o příjmy osvobozené od daně z příjmů a po jejich odečtení je stanoven konečný základ daně.

Základ daně se dále snižuje o odpočty. Odpočet je označení položky, která snižuje základ daně. Vyjadřuje možnost si snížit základ daně, ale není to povinnost. Mezi odpočty jsou řazeny nezdánitelné části základu daně a položky odčitatelné od základu daně. Odpočty od základu daně lze dělit na standardní a nestandardní.

Standardními odpočty je snížen základ daně o předem stanovenou částku, pokud daňový subjekt splní určité podmínky, na které se uplatnění odpočtu vztahuje. Pomocí nich může být zohledňována sociální a situace poplatníka a v některých případech tak mohou vynahrazovat určitý handicap. Standardní odpočty byly používány až do roku 2005, od roku 2006 byly nahrazeny slevami na dani.

Nestandardními odpočty jsou zastoupeny položky, které může poplatník odečíst od svého základu daně v prokazatelně vynaložené výši. Jejich uplatnění je většinou limitováno, a to buď relativně (například hodnota darů poskytnutá obcím na veřejně prospěšné účely maximálně do výše 10% ze základu daně) nebo absolutně (například hodnota úroků z úvěrů

na bytové potřeby nesmí překročit částku 300 000 Kč za zdaňovací období). Těmito odpočty by měli být poplatníci motivováni k jednání, které je žádoucí ze společenského hlediska. Relativní hranice je odrazem obav státu o příliš velké snížení výnosu z příslušné daně a absolutní hranicí je odražena skutečnost, aby daní z příjmů byla plněna redistribuční funkce. Význam nestandardních odpočtů se v průběhu let rapidně zvýšil, důkazem toho je i jejich téměř trojnásobně zvýšený počet, viz Vančurová (2012).

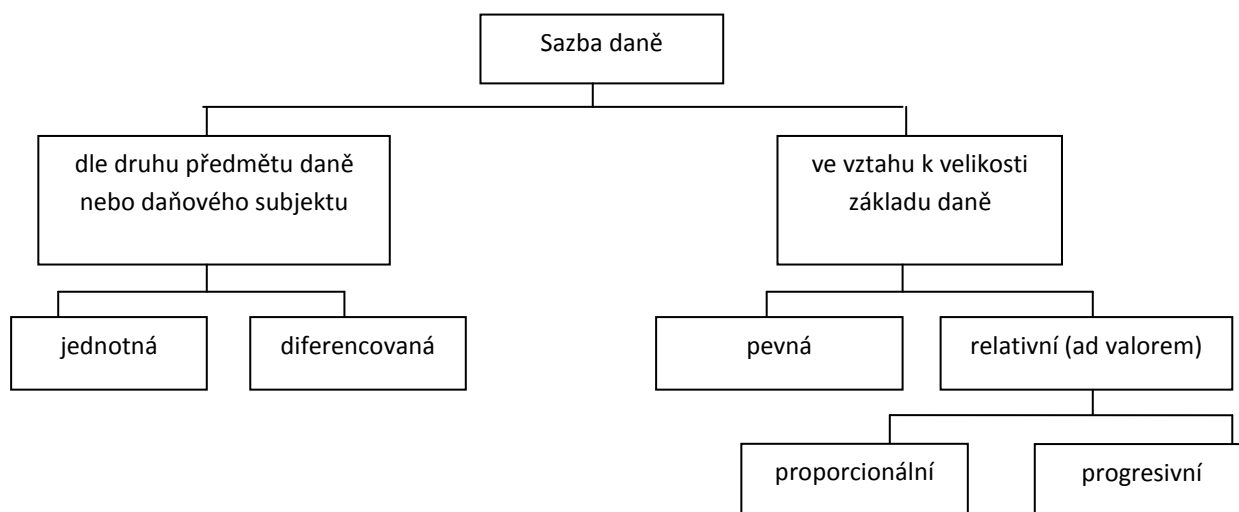
2.2.4. Sazba daně

Nejenže jsou sazby daně předmětem pozornosti mnoha poplatníků, ale také častých porovnávání a diskuzí. Přesto pomocí samotných sazeb daň nelze jasně zjistit, jak moc jsou jejich vlivem ovlivněny stupně progrese a zatížení poplatníků. „Daň (daňová povinnost) je výsledkem aplikace tabulky sazeb nebo jiného předpisu na daňový základ a právě rozdílnosti v určení základu daně mohou situaci poplatníka podstatně změnit“, jak tvrdí Kubátová (2010, s. 180).

Sazba daně je algoritmus, prostřednictvím kterého se ze základu daně stanoví velikost daně. Sazbu daně lze dělit:

- Dle druhu základu daně na jednotnou a diferencovanou. Jednotná sazba je stejná pro všechny základy daně.
- Dle vztahu k velikosti základu daně na pevnou a relativní, která se dále dělí na proporcionální a progresivní. Progresivní daňová sazba se ještě dělí na klouzavou a stupňovitou progresi.

Schéma 2.4 Druhy sazeb daně

Zdroj: Vančurová, Láchová, Daňový systém (2012)

V současné době činí v České republice sazba daně 15% ze základu daně zaokrouhleného na celá sta Kč dolů. Sazba daně je jednotná a lineární. Sazba daně je velmi specifická položka v konstrukci daně z příjmů. Většina států v Evropě má rozdílnou sazbu daně od ostatních, což je samozřejmě dáno rozdílnou ekonomickou situací daných států.

Pro přehled a srovnání s ostatními členskými státy Evropské unie byla vytvořena následující tabulka sazeb daně:

Tabulka 2.1 Sazby daně v EU

Země	Sazba daně
Česká Republika	15%
Belgie	50%
Francie	0 – 40%
Irsko	20 a 41%
Itálie	23 – 43%
Litva	15%
Lotyšsko	22%
Maďarsko	16%
Malta	0 – 35%
Rumunsko	16%
Slovensko	19%
Slovinsko	16 – 41%

Zdroj: *Finance.cz (2011)*

2.2.5. Výpočet daňové povinnosti

V této podkapitole bude popsán výpočet daňové povinnosti poplatníka. Nejdříve se stanoví základ daně. Do základu daně jsou zahrnuty veškeré příjmy poplatníka, snížené o příjmy, které nejsou předmětem daně z příjmů a o příjmy osvobozené od daně z příjmů. Základ daně je dále snížen o odpočty a z takto upraveného základu daně je vynásobením daňovou sazbou vyčíslena základní částka daně. Tato částka je dále snížena o položky slevy na dani, popřípadě o daňové zvýhodnění.

Slevy na dani mohou být uplatňovány buď všemi poplatníky, nebo pouze určitou skupinou poplatníků. Rozdílem mezi slevou na dani a odpočtem je ten, že odpočet snižuje základ daně, zatímco položkami slev na dani je snížena samotná daň.

Existují různé typy daní, které se podle toho liší i ve způsobu placení. Takovým typem je i daň, která je placena srážkou. Hovoří se o tzv. „srážkové daní“. Zdanění srážkovou daní je konečné a nelze se k němu vrátit. Příjmy, ze kterých je srážková daň placena, nejsou zahrnovány do osvobozených příjmů od daně z příjmů. Tyto příjmy jsou zdaňovány zvláštní sazbou daně. Jako příklad příjmů, které jsou takto zdaňovány lze uvést například dividendy nebo úroky z vkladů na běžných účtech.

2.2.6. Výběr daně

Výběrem daně je stanoven způsob, jak se daň dostane od daňového poplatníka přes správce daně až do příslušného veřejného rozpočtu. Pravidla pro výběr daně jsou specifickou záležitostí. Měl by zajistit dostatečný a plynulý přísun peněz, aby mohly být zaplacený státní výdaje. Ovšem na druhé straně by měl být výběrem daní, co nejméně omezen daňový poplatník. Výběr daní by měl probíhat s co nejmenšími administrativními náklady.

Výběr a placení daně probíhá na základě podání daňového přiznání. Daňové přiznání je poplatník povinen podat nejpozději do ukončení třetího měsíce od uplynutí zdaňovacího období. V daňovém přiznání je poplatník ze zákona povinen uvést jeho veškeré příjmy, kromě těch, které nejsou předmětem daně, které jsou od daně osvobozeny a těch, které jsou zdaňovány zvláštní sazbou daně. Poplatník je dále povinen uvést v daňovém přiznání slevy na dani, daňové zvýhodnění. Daňové přiznání je poplatník povinen podat za každé zdaňovací období

Daň je splatná ve lhůtě splatnosti a jak tvrdí *Vančurová (2012, s. 79)*, „není-li zvláštním daňovým zákonem stanoveno jinak, den splatnosti daně je totožný s posledním dnem lhůty pro podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období.“ Zdaňovací období je pravidelný časový interval, za který nebo na který se základ daně stanoví a daň vybírá. Základním zdaňovacím obdobím je zpravidla 12 po sobě jdoucích měsíců, u nás kalendářní rok.

Zpravidla u daní z příjmů je daňovým subjektům určena povinnost odvést již v průběhu zdaňovacího období zálohu na daň. Podle *Vančurové (2012, s. 36)* lze zálohu na daň definovat jako „platbu, kterou je daňový subjekt povinen odvádět před vyměřením částky daně za zdaňovací období. Po stanovení výše daně budou zálohy na její úhradu započítány.“ Zálohy na daň jsou odvozeny od výše daně, kterou měl poplatník v předchozím zdaňovacím období. Typickou vlastností pro zálohu na daň je, že je zúčtovatelná. To značí, že zálohou na daň není stanovena konečná výše daňové povinnosti. Jsou-li zálohy vyšší než

je stanovena výše daně, dochází k přebytku na dani a jsou-li zálohy nižší, vzniká daňovému subjektu povinnost zaplatit doplatek daně.

2.3. Negativní daň

Cílem negativní daně je podpoření pracovní morálky u obyvatel s nejnižšími příjmy. Vlivem nastavení současných systémů sociálních dávek a daní jsou tyto lidé odrazováni od práce, neboť je jim zaručeno životní minimum, které obdrží, ať už pracují či nikoliv. Proto je pro tyto skupiny obyvatel lepší nepracovat, protože jejich čistá mzda, kterou obdrží ani nedosáhne životního minima. *Jak tvrdí Kubátová (2010, s. 182)* „teorie negativní důchodové daně spočívá v tom, že poplatníci, jejichž příjmy nedosahují určené výše, mají nárok na negativní důchodovou daň“.

Tato daň však v praxi nebyla zavedena, neboť její fungování v plném rozsahu je velice složité. Nicméně existuje určitá verze negativní důchodové daně, například v České republice se je o daňové zvýhodnění na vyživované dítě. Této skutečnosti mohou využít pouze ti poplatníci, kteří mají nárok na vyživované dítě, žijící s ním v jedné domácnosti. Poplatník sníží o daňové zvýhodnění vypočtenou daň. Daňové zvýhodnění může poplatník uplatnit formou slevy na dani, daňového bonusu nebo slevy na dani a daňového bonusu. Daňový bonus si může uplatnit pouze ten poplatník, který měl příjem ve výši šestinásobku minimální mzdy daného roku. Pro uplatnění daňového bonusu jsou vytvořeny horní a spodní limity. Spodní limit je stanoven na 100 Kč, ovšem horní limit byl v průběhu sledovaného období několikrát změněn. V roce 2008 byla částka horního limitu zvýšena ze stávajících 30 000 Kč na 52 200 Kč. Podruhé k jeho změně došlo v roce 2012, kdy byl opět navýšen a to na hodnotu 60 300 Kč.

Pro uplatnění daňového zvýhodnění je ovšem uzákoněno několik podmínek, které musí být splněny, chce-li si poplatník daňové zvýhodnění uplatnit. Tyto podmínky lze najít v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

3. Popis změn v legislativní úpravě daně z příjmů fyzických osob

Legislativní úprava daně z příjmů je ukotvena v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

V této kapitole bude popsána legislativní úprava daně z příjmů fyzických osob v České republice a poté budou shrnuty významné změny, ke kterým došlo v legislativní úpravě daně z příjmů fyzických osob v průběhu zkoumaného časového období. Protože ve sledovaném období bylo provedeno mnoho změn, budou zmíněny pouze ty, které jsou nutné pro další analýzu.

3.1. Poplatník daně z příjmů fyzických osob

Poplatníky daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby, které mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí.

Poplatníky daně z příjmů fyzických osob jsou všechny fyzické osoby. Jsou rozděleny do dvou skupin, na daňové rezidenty a nerezidenty. Daňovým rezidentem je fyzická osoba, která má trvalé bydliště na území České republiky, ale je to i osoba, která na území České republiky nemá trvalé bydliště, ale pobývá na území našeho státu minimálně 183 dní v průběhu kalendářního roku. Celosvětové příjmy daňového rezidenta podléhají dani z příjmů fyzických osob. Daňový rezident má neomezenou daňovou povinnost.

Fyzická osoba, která není daňovým rezidentem, je daňovým nerezidentem a dani z příjmů fyzických osob podléhají pouze její příjmy ze zdrojů na území České republiky. Daňový nerezident má omezenou daňovou povinnost, viz Vančurová (2012).

3.2. Předmět daně z příjmů fyzických osob

Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky, příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti, příjmy z kapitálového majetku, příjmy z pronájmu a ostatní příjmy. Příjmem se rozumí příjem peněžní i nepeněžní dosažený i směnou. Úplný výčet příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou osvobozeny od daně lze najít v §4 v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Rozdílem mezi příjmy, které jsou předmětem daně a příjmy, které jsou osvobozeny, je ten, že příjmy, osvobozené od daně jsou předmětem daně, ale daň se z nich neplatí na rozdíl od příjmů, které nejsou ani předmětem daně.

Jako příklad příjmů, které nejsou předmětem daně, lze uvést například: příjmy z rozšíření nebo zúžení společného jmění manželů; příjmy získané převodem majetku mezi osobami blízkými nebo částka uhrazená zdravotní pojišťovnou, o kterou byl překročen limit relačních poplatků a doplatků na léčiva nebo potraviny. Příjmů, které jsou osvobozeny od daně, je mnohem více než příjmů, které nejsou předmětem daně. Jako příklad jsou opět uvedeny některé z nich. Jsou to například příjmy z prodeje rodinného domu, bytu, pokud v něm prodávající měl bydliště po dobu nejméně 2 let bezprostředně před prodejem; plnění poskytovaná ozbrojenými silami vojákům v základní službě nebo plnění poskytované v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby podle zvláštního právního předpisu.

3.3. Základ daně

Základem daně je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období, za které se pro účely daně z příjmů fyzických osob považuje kalendářní rok, přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení. U poplatníka, kterému plynou ve zdaňovacím období souběžně dva nebo více druhů příjmů uvedených v §6 až 10, je základem daně součet dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých příjmů. Do základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně a příjmy, pro které je dále stanoveno, že se z nich daň vybírá zvláštní sazbou daně, viz *zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, §5*

Pro jasnější pochopení je vytvořena následující tabulka, ve které je znázorněna tvorba jednotlivých dílčích základů daně.

Tab. 3.1 Základ daně z příjmů fyzických osob

Příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky
+ pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem
= dílčí základ daně příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků
Příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti
- výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů
= dílčí základ daně příjmů z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti (nebo záporný rozdíl mezi příjmy a výdaji)

Příjmy z kapitálového majetku
= dílčí základ daně příjmů z kapitálového majetku

Příjmy z pronájmu
- výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů
= dílčí základ daně příjmů z pronájmu (nebo záporný rozdíl mezi příjmy a výdaji)

Ostatní příjmy
- výdaje na dosažení příjmu (podle druhů příjmů do výše daného druhu příjmů)
= dílčí základ daně ostatní příjmy

Zdroj: *Vančurová, Láchová, Daňový systém (2012)*

Dále existují další příjmy, které ovšem nevstupují do základu daně z příjmů fyzických osob, protože tvoří samostatný základ daně. Ten je zdaňován zvláštní sazbou daně podle §36 zákona o daních z příjmů. Základ daně z těchto příjmů se nesnižuje o nezdanitelné části základu daně.

Závěr této podkapitoly bude věnován daňové ztrátě. Daňová ztráta vzniká tehdy, pokud výdaje přesáhnou příjmy uvedené v §7 a 9 zákona o daních z příjmů. O ztrátu, která je upravena dle § 23 zákona o daních z příjmů, je snížen souhrn dílčích základů daně. Tato daňová ztráta nemůže být uplatněna ve zdaňovacím období, ve kterém vznikla. Může být odečtena od souhrnu dílčích základů daně stanovených podle jednotlivých druhů příjmů uvedených v zákoně o daních z příjmů v §7 až 10 v následujícím zdaňovacím období podle §34. Nejdéle lze odečíst daňovou ztrátu od základu daně v 5 zdaňovacích obdobích, které následující bezprostředně po zdaňovacím období, ve kterém daňová ztráta vznikla, viz zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

3.4. Výpočet daňové povinnosti

V této podkapitole bude popsána konstrukce daně z příjmů fyzických osob dle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

Prvním krokem je stanovení základu daně. Základ daně je sumou dílčích základů daně. Stanoví se zvlášť příjmy z §6, 7, 8, 9 a 10 zákona o daních z příjmů. Dílčí základ daně každého paragrafu je stanoven tak, že od příjmů jsou odečteny výdaje, prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení, s výjimkou příjmů z §6 a 8 zákona o daních z

příjmů. Výsledek dílčího základu daně nemůže být záporný, stejně jakou sumu dílčích základů daně §7 – 10 zákona o daních z příjmů.

Od takto stanoveného základu daně je poplatníkovi umožněno snížit si jej o odpočty, mezi které jsou řazeny §15 – Nezdánitelné části základu daně a §34 – Položky odčitatelné od základu daně.

Mezi nezdanitelné části základu daně patří:

- hodnota darů poskytnutých na předem stanovené účely,
- hodnota úroků zaplacených ve zdaňovacím období z úvěru ze stavebního spoření,
- hodnota příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem,
- hodnota pojistného zaplacené poplatníkem na jeho soukromé životní pojištění,
- hodnota členských příspěvků člena odborové organizace,
- hodnota úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání.

Po snížení základu daně o odpočty je po jejich zaokrouhlení na celá sta Kč dolů vypočtena daň, která se stanoví sazbou daně. Výslednou daň si může poplatník snížit o slevy na dani.

Mezi standardní slevy na dani patří:

- sleva na poplatníka,
- sleva na manželku (manžela), pokud nemá vlastní příjem přesahující zákonem stanovenou hranici,
- sleva na poplatníka, pobírající částečný nebo plný invalidní důchod,
- sleva na poplatníka, který je držitelem průkazu ZTP/P,
- sleva na poplatníka, který se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem

Slevy na dani si může poplatník uplatnit pouze do výše daňové povinnosti, ne vyšší, což znamená, že po odečtení slev na dani, nelze mít zápornou daň. Z daně snížené po slevách, má poplatník právo, uplatnit si daňové zvýhodnění. Toto je jediná položka v konstrukci daně, která může způsobit zápornou daň. Vlivem daňového zvýhodnění může nastat situace, kdy dojde k tzv. negativní dani. (viz. podkapitola 2.3)

Na závěr bude zobrazena tabulka s přehledným způsobem výpočtu daně.

Tab. 3. 2 Výpočet daně z příjmů fyzických osob

Základ daně
- nestandardní odpočty
= základ daně po snížení (zaokrouhlený na stovky korun dolů)
· sazba daně
= částka daně před slevami
- standardní slevy
= daň po slevách (daňový bonus)

Zdroj: Vančurová, Láchová, Daňový systém (2012)

Jak již bylo zmíněno v podkapitole 2.2.5, placení daně probíhá na základě podání daňového přiznání. To je povinen podat každý poplatník, jehož příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů, nejsou osvobozeny od daně a nepodléhají zdanění zvláštní sazbou daně, jsou vyšší než 15 000 Kč. Nicméně daňové přiznání musí podat i ti poplatníci, jejichž roční příjmy, které jsou předmětem daně, nepřesáhly 15 000 Kč, ale vykazují daňovou ztrátu.

3.5. Příjmy z podnikání

Příjmy z podnikání jsou jedním z několika druhů příjmů, ze kterých se stanovuje základ daně. Příjmy z podnikání jsou po příjmech ze závislé činnosti druhým nejvýznamnějším typem příjmů fyzické osoby.

Mezi příjmy z podnikání patří:

- příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
- příjmy ze živnosti,
- příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů,
- podíly společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti na zisku.

Základem daně jsou uvedené příjmy, které se snižují o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení. U tohoto typu příjmů je specifická ta skutečnost, že pokud poplatník neuplatní výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení těchto příjmů, může uplatnit tzv. paušální výdaje, které jsou stanovené % sazbou, danou v zákoně o daních z příjmů. Pokud poplatník uplatňuje paušální výdaje, předpokládá se, že v těchto částkách jsou zahrnuty veškeré výdaje, které poplatník vynaložil na dosažení svých příjmů. Daně, které jsou stanoveny paušální částkou, jsou splatné nejpozději do 15. prosince

běžného zdaňovacího období. Tato varianta je zavedena zejména pro snížení administrativních nákladů, avšak v poslední době v České republice je tento nástroj použit především pro daňovou podporu podnikatelů.

Mezi příjmy, které patří do §7 zákona o daních z příjmů, patří i příjmy, které jsou zdaňovány zvláštní sazbou daně. Tyto příjmy lze nalézt v příslušném zákoně. Nicméně existují i specifické příjmy, které jsou zdaňovány zvláštní sazbou daně. Mezi tyto příjmy jsou řazeny příjmy z nezávislé činnosti, jako například lékař, architekt, právník, apod.

3.6. Shrnutí významných změn

V této podkapitole budou shrnuty a popsány změny položek v legislativní úpravě daně z příjmů fyzických osob, kterými byl v průběhu sledovaného období ovlivněn výpočet daňové povinnosti poplatníka s příjmy z podnikání.

V roce 2005 je výpočet daňové povinnosti odlišný proti všem následujícím rokům, neboť v tomto roce jsou v nezdaniitelných částech základu daně zahrnuty položky, které jsou v ostatních letech řazeny do kategorie slev na dani. V tomto roce je výpočet daně konstruován v podmínkách klouzavě progresivní daně.

Prvním rokem, ve kterém lze hodnotit změny je rok 2006. Nejvíce zásadní změnou v tomto roce je přerazení položek, které byly v roce 2005 v nezdaniitelných částech základu daně v odstavci 1 do kategorie slev na dani, kde daly vzniknout novému §35ba. Rovněž dochází ke změně u sazby daně. Dochází ke zvýšení horní hranice prvního daňového pásma na hranici 121 200 Kč, ale byla snížena procentní sazba o 3 procentní body. V druhém daňovém pásmu dochází taktéž ke snížení sazby daně o 1 procentní bod. Výrazných změn došlo ve velikosti položek slev na dani, kde byla rapidně snížena hodnota slevy na poplatníka, která tak činila 7 200 Kč.

Jelikož změny, ke kterým došlo v roce 2006, byly platné i pro rok 2007, tak v tomto roce nedošlo k žádným změnám, které by ovlivnily daňovou povinnost poplatníka s příjmy z podnikání.

Rok 2008 je v tomto ohledu rokem zlomovým, neboť v něm došlo k zásadní změně ve výpočtu daňové povinnosti. Namísto dosavadní klouzavě progresivní sazby daně byla stanovena jednotná sazba daně ve velikosti 15%. Z důvodu kompenzace vyšší míry zdanění, došlo k výraznému navýšení položek slev na dani podle §35ba. Jako příklad lze uvést slevu na poplatníka, která byla navýšena z dosavadních 7 200 Kč na 24 840 Kč. Také došlo ke změně ve velikosti daňového zvýhodnění na dítě. Tato částka byla zvýšena o 4 680 Kč a po

této změně byla 10 680 Kč. Současně s touto změnou byla zvýšena horní hranice pro uplatnění daňového bonusu na 52 200 Kč ročně.

V roce 2009 nedošlo v legislativní úpravě k žádným změnám, které by ovlivnily výpočet daňové povinnosti poplatníka s příjmy z podnikání.

V roce 2010 došlo pouze k jediné změně, a to k dalšímu navýšení hodnoty daňového zvýhodnění na dítě, které tak po změně činilo 11 604 Kč.

V roce 2011 došlo ke snížení hodnoty slevy na poplatníka o 1 200 Kč. Už při zavedení této slevy se ale počítalo s tím, že bude pouze jen na jeden rok, neboť byla zavedena záměrně, kvůli získání zdrojů na odstraňování povodňových škod, ke kterým docházelo na severu Čech.

V předposledním porovnávaném roce 2012 došlo k zpětnému navýšení hodnoty slevy na poplatníka, která se tak dostala na svoji původní hranici 24 840 Kč. Rovněž došlo k opětovnému navýšení hodnoty daňového zvýhodnění na dítě, které nyní činí 13 404 Kč. Taktéž v souvislosti s touto změnou byla navýšena horní hranice pro uplatnění daňového bonusu na 60 300 Kč ročně.

V posledním analyzovaném roce 2013 nastala výrazná změna, a sice v §15 odst. 5, kdy se částka, kterou si může poplatník uplatnit za jeho příspěvky zaplacené ve zdaňovacím období na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem, snižují o 12 000 Kč, tedy došlo k zvýšení odčítací částky o 6 000 Kč. Další výraznou změnou bylo rozšíření §16 o část a, kde se jedná o tzv. solidární zvýšení daně. Tato změna by však měla být pouze dočasná a přepokládá se její zrušení v roce 2016. Zároveň byl přidán §35ca, kterým jsou upraveny limity pro uplatňování výdajů.

Jak již bylo zmíněno výše, jednou z položek, u které nastaly velké změny, byla položka sleva na poplatníka, a také proto, že je to položka, kterou si při výpočtu uplatňuje každý poplatník, budou změny v hodnotě této položky zobrazeny v následující tabulce.

Tab. 3. 3 Sleva na poplatníka

Rok	2005	2006, 2007	2008 - 2010	2011	2012, 2013
Hodnota	38 040 Kč	7 200 Kč	24 840 Kč	23 640 Kč	24 840 Kč

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění platném pro roky 2005 - 2013

Protože změny, které nastaly u této položky, již byly popsány výše v této podkapitole, nebude o nich již dále zmiňováno, tato tabulka slouží jen pro přehlednější srovnání. Pouze

je připomenuto, že v roce 2005 byla tato sleva zařazena do nezdanitelných částí základu daně.

V průběhu sledovaného období byl proveden velký počet změn u položky daňové zvýhodnění na vyživované dítě. Jejich vývoj je zobrazen v následující tabulce.

Tab. 3. 4 Daňové zvýhodnění na vyživované dítě

Rok	2005 - 2007	2008, 2009	2010, 2011	2012, 2013
Hodnota	6000 Kč	10 680 Kč	11 604 Kč	13 404 Kč

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění platném pro roky 2005 - 2013

Na závěr této kapitoly byla ponechána samostatná část paušálním výdajům a minimálnímu základu daně.

Výpočet daňové povinnosti byl minimálním základem daně ovlivněn pouze v prvních třech letech sledovaného období. Od roku 2008 byl minimální základ daně zrušen. Základ daně musel činit minimálně 50% částky, která se stanovila jako násobek všeobecného vyměřovacího základu dle zákona o důchodovém pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předcházel danému zdaňovacímu období, přepočítacího koeficientu podle dle zákona o důchodovém pojištění pro úpravu všeobecného základu a počtu kalendářních měsíců, během nichž poplatník provozoval svou činnost, viz zákon č. 586/1992 Sb. r. 2005. Velikost jednotlivých hodnot minimálního základu daně ve sledovaném období je znázorněna v níže uvedené tabulce a je uvedena v roční hodnotě.

Tab. 3.5 Minimální základ daně

Rok	2005	2006	2007
Hodnota	107 300 Kč	112 900 Kč	120 800 Kč

Zdroj: Podnikatel.cz

Velikost paušálních výdajů bude srovnávána takovým způsobem, jak docházelo k jejich změně v průběhu sledovaného období. Poplatník si může uplatnit různou velikost výdajů v závislosti na jejich druhu v návaznosti na druhu příjmů. Pro jejich přehlednější srovnání je sestrojena následující tabulka s následným vysvětlením.

Tab. 3. 6 Paušální výdaje

Rok	2005 – 2008	2009	2010	2011, 2012	2013
a)	80%	80%	80%	80%	80%
b)	60%	60%	60%	60%	60%
c)	50%	60%	40%	40%	40%
d)	40%	40%		30%	30%

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění platném pro roky 2005 - 2013

Pro roky 2005 – 2009 mezi příjmy zahrnované do a) patří příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, od roku 2010 k nim patří příjmy z řemeslné živnosti.

Pro roky 2005 – 2009 mezi příjmy zahrnované do b) patří příjmy z řemeslné živnosti, ale od roku 2010 do této kategorie spadají příjmy ze všech živností, s výjimkou řemeslných živností.

Pro roky 2005 – 2009 mezi příjmy zahrnované do c) patří příjmy ze všech živností, ale ne z řemeslných živností. Od roku 2010 do této skupiny patří příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů.

Pro roky 2005 – 2009 mezi příjmy zahrnované do d) patří příjmy z podnikání podle zvláštních předpisů. Tato kategorie paušálních výdajů byla v roce 2010 zrušena a od roku 2011 byla nahrazena příjmy z pronájmu majetku zařazeného v obchodním majetku, které ovšem spadají pod příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti.

V roce 2013 byl pro kategorii c) stanoven nejvyšší limit, který lze uplatnit, a to částka 800 000 Kč a pro kategorii d) byl tento limit stanoven na částce 600 000 Kč.

V této podkapitole byly shrnuty veškeré významné změny, které ovlivňují výpočet zkoumaného poplatníka a ke kterým došlo ve zkoumaném období. Jak se vyvíjí a formuje ekonomika státu, lze předpokládat, že bude i v dalších letech docházet k dalším změnám v legislativní úpravě daně z příjmů.

4. Posouzení dopadu změn na vybraného poplatníka

Cílem práce je analyzovat dopad změn v legislativní úpravě osobní důchodové daně na poplatníka s příjmy z podnikání. V této kapitole budou posuzovány vlivy těchto změn na zmíněného poplatníka. Tyto změny budou porovnávány v časovém horizontu období let 2005 – 2013. V těchto letech došlo ke změnám v legislativní úpravě osobní důchodové daně, které byly popsány v podkapitole 3.6.

V první části této kapitoly bude hodnocen vliv změn na ukazatel daňové povinnosti poplatníka a v části druhé bude provedena analýza citlivosti dílčích položek ve výpočtu daňového zatížení poplatníka a rovněž bude analyzován vývoj daňové povinnosti u konkrétního poplatníka s příjmy z podnikání.

4.1. Vstupní předpoklady pro výpočet

V této kapitole bude podrobně popsán modelový poplatník. Analýza dopadu legislativních změn bude provedena na modelovém poplatníkovi, u kterého jsou předpokládány následující skutečnosti.

Poplatník je fyzická osoba a má pouze příjmy ze živnosti dle §7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Velikost poplatníkovy hrubého příjmu byla stanovena na základní hranici 50000Kč a jeho hodnota je postupně navyšována krokováním v intervalu 50000Kč. K těmto příjmům si poplatník uplatňuje výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení ve výši 40% z hrubého příjmu. Do těchto výdajů byly zahrnuty veškeré vynaložené výdaje za dané období. Jako příklad lze uvést nájemné, náklady na požární ochranu, výdaje na bezpečnost při práci, apod.

Dalšími vstupními údaji jsou položky, jež jsou nyní řazeny mezi nezdanitelné části základu daně. Jsou zvoleny tři poměrně často používané, a to odběr krve, úroky zaplacené z úvěru ze stavebního spoření a příspěvek zaplacený poplatníkem na jeho penzijní připojištění. Hodnota těchto položek byla stanovena na jejich minimální úrovni. Poplatník je bezpříspěvkovým dárce krve a poskytl jeden odběr, tudíž je mu umožněno odečíst si hodnotu odběru krve, která činí 2000Kč. Další položkou jsou úroky zaplacené z úvěru na stavebním spoření a jejich hodnota je stanovena na 15000Kč. Poslední položkou na poplatníkově seznamu z nezdanitelných částí základu daně je hodnota příspěvku zaplaceného na penzijní připojištění se státním příspěvkem. V daných letech zaplatil každoročně na příspěvcích 12000Kč.

Poplatník je ženatý, manželka má vlastní příjmy přesahující za zdaňovací období hodnotu 68000Kč. Rovněž si v každém zkoumaném roce bude uplatňovat slevu na poplatníka. V analýze bude pracováno s dvěma variantami poplatníka. V prvním případě bude poplatník bezdětný, v druhém případě bude mít poplatník nezletilé dítě.

4.2. Posouzení vlivu legislativních změn na vývoj daňové povinnosti

V této kapitole budou zkoumány dopady vybraných změn na daňovou povinnost vybraného poplatníka, provedených v legislativní úpravě osobní důchodové daně v letech 2005 – 2013. Zjištěné hodnoty budou posuzovány nejen v čase, ale také za rozdílné výše příjmů. Nejprve bude porovnáván vliv jednotlivých legislativních změn u bezdětného poplatníka a poté u poplatníka s dítětem. Tento vliv bude srovnáván pomocí parametru daňové povinnosti.

Dále budou provedeny výpočty vývoje daňové povinnosti poplatníka v každém roce zkoumaného období a dále bude zjišťován poplatníkův čistý příjem. Poté budou dosažené výsledky vzájemně konfrontovány a porovnávány.

V následujících podkapitolách bude zkoumán vývoj daňové povinnosti pro potřebu jednoduššího vyjádření a snazšího porovnání rozdělen do dvou období. Toto rozdělení bude zvoleno proto, že ve sledovaném období se nachází dva různé typy sazby daně. První období je od roku 2005 do roku 2007, kdy byla klouzavě progresivní sazba daně, avšak do tohoto období byl zařazen i rok 2008, protože vývoj daňové povinnosti byl v tomto roce stejný jako v roce následujícím a tak byl tento rok zvolen tzv. spojovacím článkem mezi těmito dvěma obdobími. Druhým obdobím je období od roku 2009 až do roku 2013, ve kterém je jednotná sazba daně.

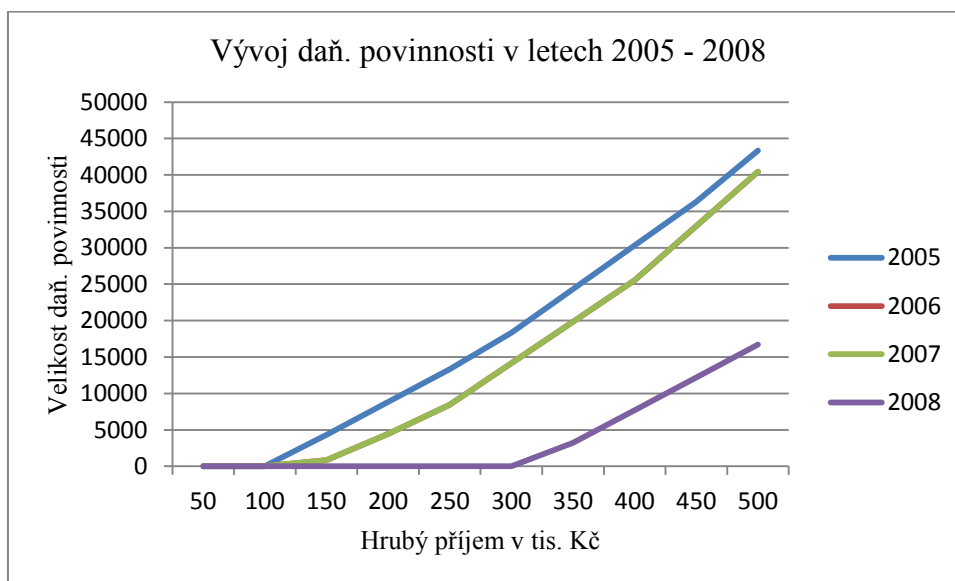
Hodnoty dále prezentované a všechny výsledky, jichž bylo dosaženo a grafy, které budou sestrojeny, vychází z vypočtených hodnot.

4.2.1. Daňová povinnost bezdětného poplatníka

V této podkapitole bude zkoumán vývoj a výše daňové povinnosti bezdětného poplatníka. Jak bylo zmíněno v předchozí podkapitole, jsou sledovaná léta rozdělena do dvou období. Nejprve bude pozornost zaměřena na první období.

Důvodem proč v níže zobrazeném grafu lze spatřit pouze tři průběhy daňové povinnosti je skutečnost, že poplatníkova daňová povinnost je v letech 2006 a 2007 stejná a proto je její vývoj v grafu pro přehlednější srovnání zachycen pouze jednou.

Obr. 4.1 Vývoj daňové povinnosti bezdětného poplatníka v letech 2005 - 2008

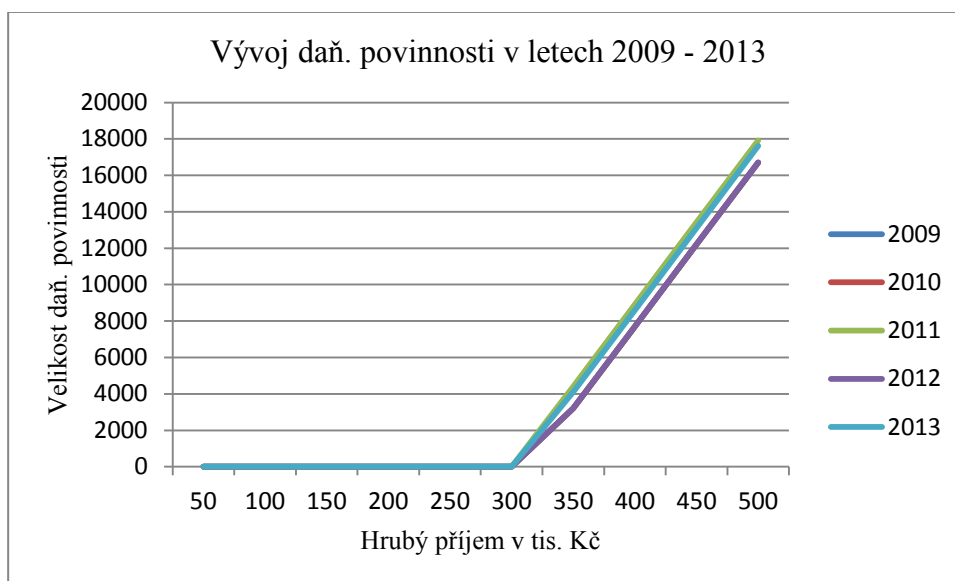
Z vypočtených hodnot, které jsou v grafu znázorněny, lze vyčíst, že nejvyšší daňovou povinnost má poplatník v roce 2005, což je dáno především způsobem výpočtu daňové povinnosti, která se od ostatních let, jak bylo zmíněno výše v kapitole, zásadním způsobem liší. Velkým rozdílem je rovněž mezi rokem 2008 a ostatními roky, kdy lze vidět, že daňová povinnost je výrazně nižší než v předchozích letech, což bylo způsobeno změnou v typu sazby daně. Také lze vidět, že zatímco v prvních třech letech daňová povinnost stoupá pozvolna, tak v roce 2008 si drží stejnou nulovou hranici a až od výše 300 000 Kč hrubých příjmů dochází výraznému zvýšení daňové povinnosti.

Z grafu lze konstatovat, že daňová povinnost poplatníka v letech 2006 a 2007 je nižší než v roce 2005 a v roce 2008 poplatník nemá žádnou daňovou povinnost až do hranice 300 000 Kč svých hrubých příjmů.

V druhém období je pro výpočet daňové povinnosti zásadní změna v legislativě, a to změna v sazbě daně. V roce 2008 došlo k její změně na jednotnou sazbu daně ve velikosti 15% ze základu daně.

Také v následujícím grafu lze spatřit jen tři průběhy daňové povinnosti, což bylo způsobeno skutečností, že i v tomto období je daňová povinnost v letech 2009, 2010 a 2012 totožná a proto je zobrazeno pouze jednou.

Obr. 4.2 Vývoj daňové povinnosti bezdětného poplatníka v letech 2009 - 2013

Z této situace zobrazené v grafu lze vyčíst, jak se poplatníková daňová povinnost v průběhu jednotlivých let měnila. V letech 2009, 2010 a 2012 byla nižší než v roce 2011, v němž dosahuje nejvyšší hodnoty. V roce 2012 došlo vlivem legislativních změn k vrácení daňové povinnosti na původní hodnotu, kterou měla tato položka před rokem 2012. V posledním roce je daňová povinnost poplatníka jen nepatrně nižší než v roce 2011. Všechny roky jsou si podobné v rychlosti růstu daňové povinnosti, který je do určité hranice hrubých příjmů nulový a od této hranice nastává výrazný růst.

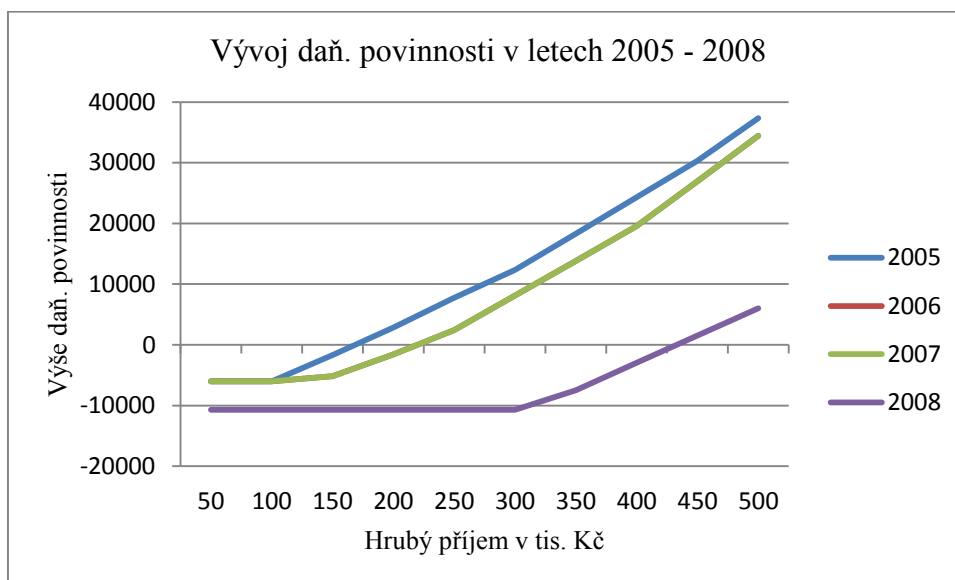
Společným faktorem pro všechny roky v tomto období je skutečnost, že do určité hranice svých hrubých příjmů je poplatníková daňová povinnost nulová. Dalším společným faktorem pro sledované období je skutečnost, že se zvyšujícími se hrubými příjmy roste daňová povinnost poplatníka.

4.2.2. Daňová povinnost poplatníka s dítětem

V této podkapitole bude porovnávána poplatníková daňová povinnost za situace, kdy má poplatník jedno vyživované dítě a uplatňuje si na něj daňové zvýhodnění. Stejně jako u předchozího typu poplatníka, tak i zde bude sledované období rozděleno do dvou částí, podle typu sazby daně. Toto rozdělení je stejné jako v situaci s bezdětným poplatníkem. Způsob výpočtu daňové povinnosti poplatníka s vyživovaným dítětem se oproti výpočtu daňové povinnosti bezdětného poplatníka až na daňové zvýhodnění na dítě neliší.

Stejně jako v předcházející kapitole, tak i v této budou pro přehlednější porovnání, zkoumané roky rozdělené do dvou stejně dlouhých období, a to do let 2005 – 2008 a 2009 – 2013.

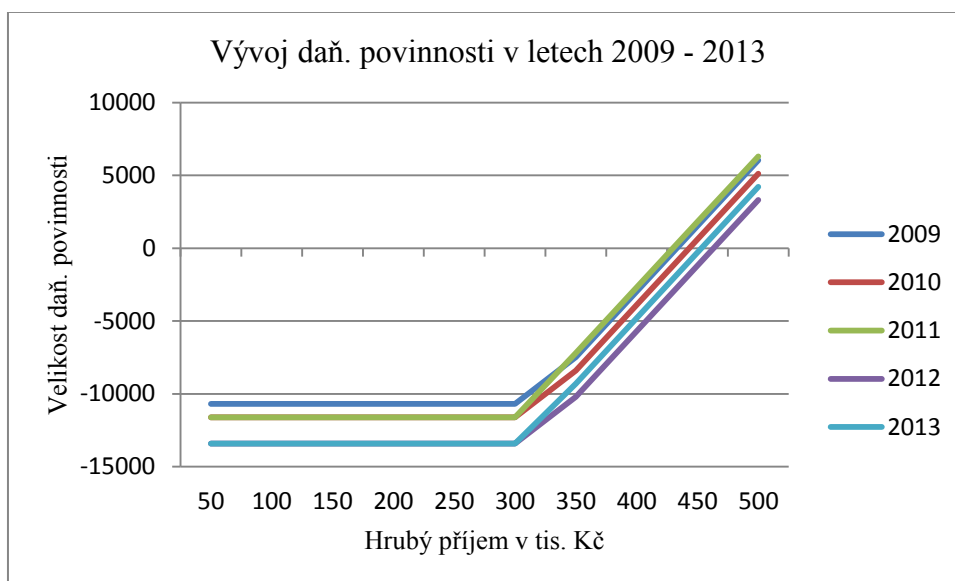
Obr. 4.3 Vývoj daňové povinnosti poplatníka s dítětem v letech 2005 - 2008

Stejně jako v grafu v předchozí kapitole týkající se prvního období, i v tomto případě jsou v grafu zobrazeny jen tři průběhy daňové povinnosti, což je způsobeno stejnou daňovou povinností v letech 2006 a 2007. Z grafu lze vyčíst, že nejvyšší daňovou povinnost má poplatník v prvním roce a naopak nejnižší dosahuje v roce 2008, což je stejně jako v případě bezdětného poplatníka způsobeno změnou v legislativní úpravě. Zatímco v prvních třech letech dochází k postupnému růstu vývoje daňové povinnosti, tak v roce 2008 je její vývoj strnulý, ale poté dochází k jeho postupnému růstu.

U tohoto poplatníka hraje zásadní roli jeho vyživované dítě, díky němuž má nárok na daňové zvýhodnění. V grafu si lze všimnout, že vlivem tohoto zvýhodnění dosahuje ve všech letech, ovšem jen do určité výše hrubých příjmů, daňového bonusu. V roce 2008 je výše daňového bonusu do určité výše hrubých příjmů konstantní.

Obr. 4.4 Vývoj daňové povinnosti poplatníka s dítětem v letech 2009 - 2013

Ve výše zobrazeném grafu lze vidět průběhy daňových povinností pro každý rok, což je způsobeno tím, že poplatníkova daňová povinnost je rozdílná v každém porovnávaném roce. Toto je hlavní rozdíl oproti bezdětnému poplatníkovi, kdy v grafu byly zobrazeny pouze dva průběhy daňové povinnosti, jak již bylo zmíněno v předcházející kapitole.

Z grafu je patrné, že poplatník dosahuje ve všech letech do určité hranice svých hrubých příjmů daňového bonusu, nicméně od určité hranice jeho daňový bonus klesá. Nejvyššího daňového bonusu poplatník dosáhl v posledním roce. Nejvyšší výše daňové povinnosti byla dosažena v roce 2011. V tomto grafu mají všechny průběhy daňové povinnosti podobný vývoj. Na jejich začátku se nemění a v průběhu růstu hrubých příjmů, dochází k jejich náhlému zvýšení.

Skutečnost, platná pro všechny léta je, že v průběhu jednotlivých let bylo dosaženo vyššího daňového bonusu a nižší daňové povinnosti, což je dáno především zvyšující se hodnotou daňového zvýhodnění na dítě v průběhu zkoumaného období.

4.2.3. Celkové srovnání daňové povinnosti vybraných poplatníků

V této podkapitole bude provedeno shrnutí a porovnání výsledků dosažených v předchozích dvou podkapitolách. Budou srovnávány analýzou časového vývoje, a tedy budou porovnávány vždy stejné roky. Především bude konfrontován rozdíl daňové povinnosti mezi poplatníkem bez vyživovaného dítěte a s vyživovaným dítětem.

V roce 2005 je způsob výpočtu daňové povinnosti oproti následujícím rokům odlišný, jedná se především o kategorii nezdanitelných částí základu daně. Daňová povinnost bude porovnávána v podmínkách progresivní sazby daně.

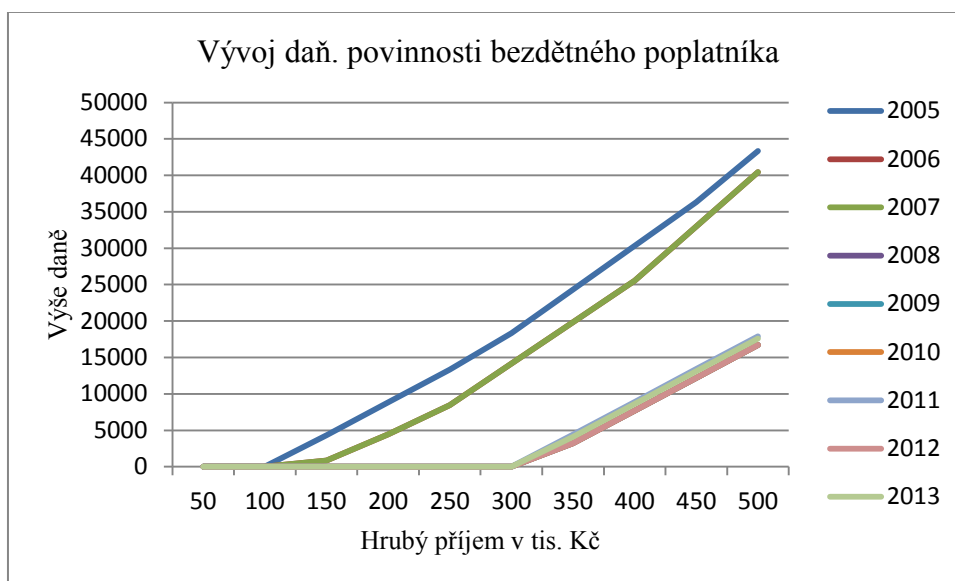
V obou případech porovnání se daňová povinnost zvyšuje rovnoměrně se zvyšujícími hrubými příjmy poplatníka a také rovnoměrně klesá s rostoucími výdaji. Poplatník s vyživovaným dítětem platí menší daň a dokonce v v případech nižšího hrubého příjmu je mu vyplácen daňový bonus na rozdíl od poplatníka bez vyživovaného dítěte.

V roce 2006 byla změněna částka slevy na poplatníka, avšak daňové zvýhodnění zůstalo stejné. Opět jako v předchozím roce lze říci, že se zvyšujícími hrubými příjmy roste daňová povinnost. Nicméně musí být poznamenáno, že daňová povinnost je nižší než v roce 2005. Také je jasně vidět, že poplatník, který si uplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované dítě má nižší daňovou povinnost, než poplatník, který si daňové zvýhodnění na vyživované dítě uplatnit nemůže. Protože změny, které proběhly v tomto roce, jsou platné i pro rok 2007, jsou veškeré dosažené výsledky stejné pro oba roky.

V roce 2008 byla uskutečněna důležitá změna ve výpočtu daňové povinnosti. Bylo upuštěno od progresivní sazby daně a došlo k zavedení jednotné lineární sazby daně. Tímto krokem došlo k zjednodušení výpočtu daně ze základu daně. Daňová povinnost bezdětného poplatníka je stejná jako v letech 2009, 2010 a 2012. Pouze v roce 2011 byly její hodnoty změněny, což bylo důsledkem snížení slevy na poplatníka. Daňová povinnost byla v tomto roce zvýšena.

Na závěr této podkapitoly bude provedeno vzájemné porovnání daňové povinnosti obou zkoumaných poplatníků a jeho vývoj v čase. Tuto situaci u obou poplatníků lze vidět v následujících dvou grafech.

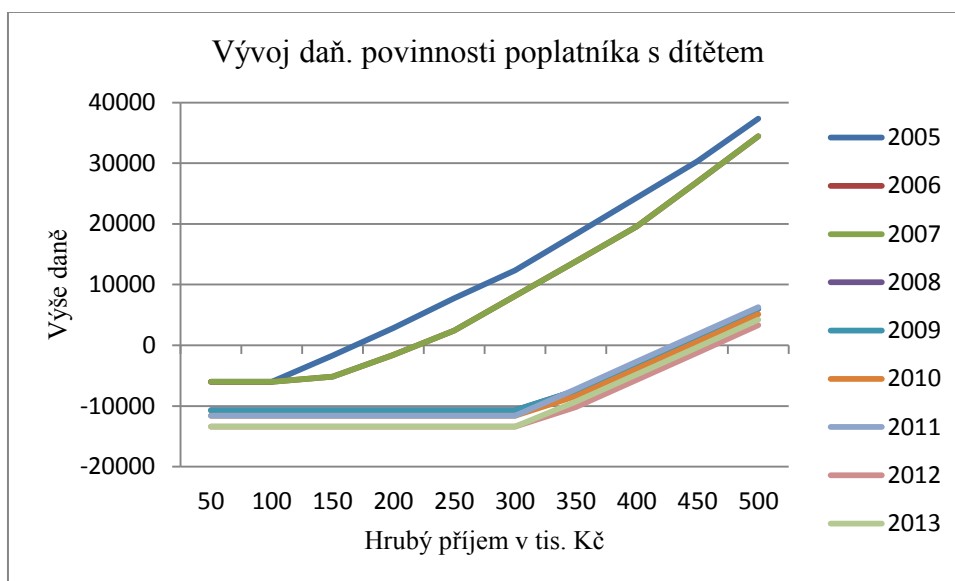
Obr. 4.5 Vývoj daňové povinnosti bezdětného poplatníka

Ve výše uvedeném grafu lze spatřit vývoj daňové povinnosti u bezdětného poplatníka v průběhu let. Důvodem proč je v grafu zobrazeno jen několik průběhů daňové povinnosti, je ten, že poplatníková daňová povinnost je v letech 2006 a 2007 stejná a proto je zobrazena jen průběhem daňové povinnosti zelené barvy. Daňová povinnost poplatníka v letech 2008, 2009 a 2010 je takřka totožná s daňovou povinností v roce 2011 a proto ji průběh daňové povinnosti roku 2011 překrývá a není vidět. Z grafu lze vyčíst, že poplatník má ve v prvních třech letech sledovaného období daňovou povinnost už od nízké hranice svých hrubých příjmů, zatímco v dalších letech dosahuje daňové povinnosti až od vyšší hranice hrubých příjmů.

Z grafu lze vidět, že nejvyšší daňové povinnosti dosahuje poplatník v roce 2005 a naopak nejnižší v roce 2012. Velký rozdíl mezi lety 2005 – 2007 a lety 2008 – 2013 je způsoben změnou typu sazby daně.

Obr. 4.6 Vývoj daňové povinnosti poplatníka s dítětem

V tomto grafu lze vidět vývoj daňové povinnosti u poplatníka s dítětem. Lze si všimnout, že jeho daňová povinnost je výrazně nižší než u bezdětného poplatníka. V tomto grafu lze spatřit již více průběhů daňové povinnosti, ale pořád jejich počet není roven počtu zkoumaných roků, což je způsobeno stejnou daňovou povinností v letech 2006 a 2007 a později v letech 2008 a 2009. Průběh daňové povinnosti v letech 2005 – 2007 má dlouhodobě pomalu vzrůstající vývoj, zatímco průběh daňové povinnosti v ostatních letech je zpočátku neměnný a poté krátce, ale intenzivně roste.

Poplatník minimálně jednou dosahuje každoročně daňového bonusu, ale taktéž v každém roce je povinen platit daň. Nejvyšší daň platí v roce 2005 a naopak nejnižší v roce 2012. Z grafu lze zjistit, že poplatníkův daňový bonus, popřípadě daňová povinnost se v letech 2009 – 2013 liší minimálně, což je znázorněnou navzájem skoro stejně rostoucími křivkami. Rozdíl ve změně typu sazby daně měl větší dopad na poplatníka s vyživovaným dítětem.

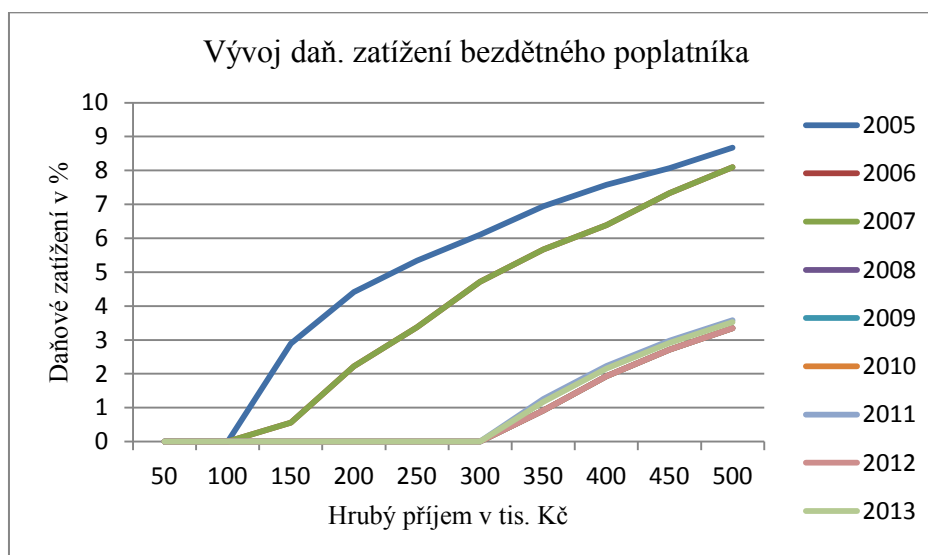
Skutečnost, která je platná pro každou situaci, je ta, že poplatník bez vyživovaného dítěte nemůže nikdy dosáhnout na daňový bonus, neboť jeho skutečnost je podmíněna existencí dítěte. Také lze říci, že za každé situace bude se zvyšujícími hrubými příjmy poplatník mít vyšší daňovou povinnost, ať už se jedná o poplatníka bez dítěte nebo s dítětem. Stejně jako u daňové povinnosti, i u daňového zatížení platí, že čím vyšší příjmy, tím větší daňové zatížení a naopak.

4.2.4. Srovnání daňového zatížení vybraných poplatníků

V této podkapitole bude srovnáváno daňové zatížení sledovaných poplatníků. Toto srovnání bude provedeno pomocí ukazatele daňového zatížení. Daňovým zatížením je charakterizován vztah mezi daňovou povinností a hrubým příjmem poplatníka. Tímto ukazatelem je vyjádřen podíl daně na hrubém příjmu poplatníka. Bude srovnáván bezdětný poplatník s poplatníkem, který má jedno vyživované dítě. Nejprve bude znázorněna situace u bezdětného poplatníka a poté u poplatníka s vyživovaným dítětem. K přehlednějšímu zachycení situace jsou použity následující grafy.

V níže zobrazeném grafu lze vidět vývoj daňového zatížení bezdětného poplatníka v jednotlivých letech sledovaného období.

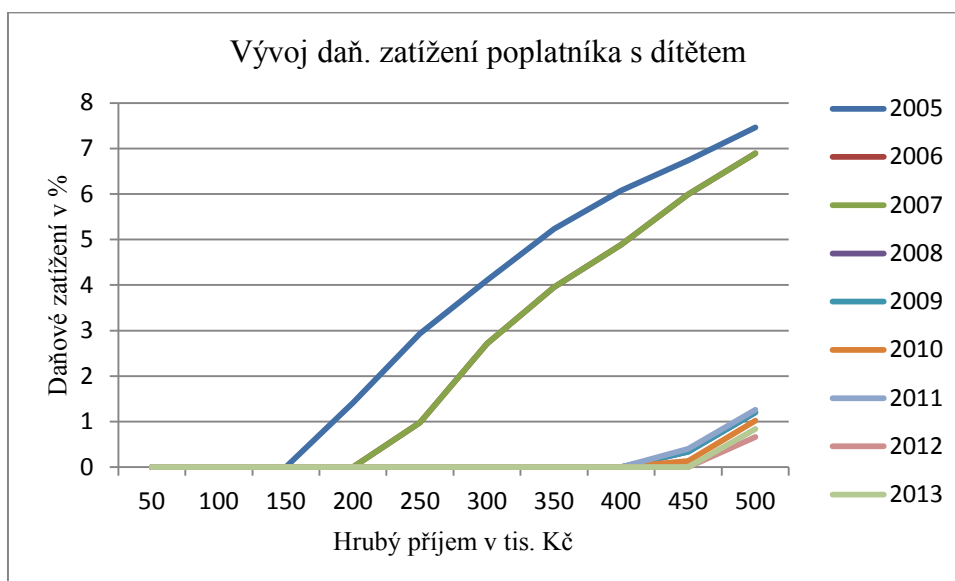
Obr. 4.7 Vývoj daňového zatížení bezdětného poplatníka

Důvodem, proč v grafu lze spatřit tak málo průběhů daňového zatížení je skutečnost, že daňové zatížení poplatníka v letech 2006 a 2007 je stejné, stejně jako v letech 2008, 2009, 2010 a 2012, kdy je rovněž totožné. Nejvyššího daňového zatížení bylo dosaženo v roce 2005, naopak nejnižšího v už zmíněných letech 2008, 2009, 2010 a 2012. Z grafu je patrné, že s rostoucími hrubými příjmy se zvyšuje i poplatníkově daňové zatížení. Z grafu lze vidět, že vývoj daňového zatížení v prvních třech letech je obdobný, na rozdíl od ostatních let, kde je jejich vývoj do určité hranice neměnný a až poté dochází k jeho postupnému růstu. Vlivem změny v typu sazby daně dochází k jevu, kdy poplatníkově daňové zatížení je nulové a roste až od hranice 350 000 Kč hrubých příjmů.

V následujícím grafu bude zobrazeno daňové zatížení poplatníka s vyživovaným dítětem v jednotlivých letech sledovaného období.

Obr. 4.8 Vývoj daňového zatížení poplatníka s dítětem

Stejně jako v předchozím grafu, i v tomto grafu není počet průběhů daňového zatížení roven počtu sledovaných roků, což je dáno skutečností, že v letech 2006 a 2007 je daňové zatížení stejné, stejně jako v letech 2008 a 2009. U tohoto poplatníka není rozdíl mezi lety 2005, 2006, 2007 a ostatními roky tak markantní jako v případě bezdětného poplatníka, nicméně i zde, je pořád velký. Situace je, ovšem totožná s případem bezdětného poplatníka, kdy nejvyššího daňového zatížení bylo dosaženo v roce 2005 a nejnižšího v roce 2012. Průběh daňového zatížení znázorňující první tři roky, má takřka totožný vývoj a tím se liší od ostatních, jejichž vývoj je velmi nepatrný. U poplatníka s vyživovaným dítětem má změna typu sazby daně mnohem větší vliv než u bezdětného poplatníka, protože zde je poplatníkovu daňové zatížení nulové dokonce až do hranice 450 000 Kč hrubých příjmů poplatníka.

4.3. Analýza citlivosti

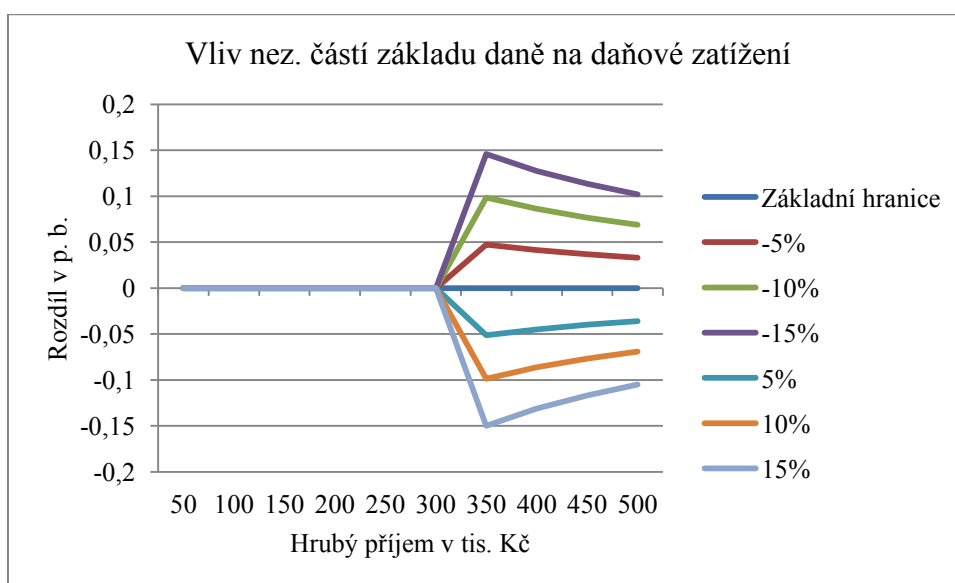
Analýzou citlivosti lze zjistit dopad kolísání vstupních parametrů na hlavní ukazatel. V této části bakalářské práce bude posuzován dopad vždy jen jednoho ukazatele na daňovou povinnost vybraného poplatníka. Důvodem, proč je provedena analýza citlivosti konkrétních položek, je skutečnost, že tyto položky zásadně ovlivňují výpočet konečné výše daně a proto je třeba důsledně analyzovat jejich vliv na tvorbu daně.

V tomto případě bude posuzován vliv změny jednotlivých faktorů daně na hodnotu daňového zatížení, proto budou popsány jednotlivě. Posuzovanými faktory budou nezdanitelné části základu daně, sazba daně a sleva na poplatníka. U těchto položek docházelo v průběhu sledovaného období k opakovaným změnám, které již byly popsány v kapitole 3.2. Jelikož mají tyto změny stejný vliv na poplatníka bez dítěte i s dítětem, budou posuzovány pouze jednou. U parametrů, vyjádřených hodnotově (absolutní částkou) bude uvažovaná změna posuzována v procentech a u parametrů, které jsou vyjádřeny v procentech, bude uvažovaná změna, změnou o určitý počet procentních bodů.

4.3.1. Nezdanitelné části základu daně

Za parametr je v této podkapitole považována suma položek nezdanitelných částí základu daně. Jako základní hranice byla určena suma odpovídající částce 23000Kč. Hodnota tohoto parametru bude dále zvýšena a snížena o 5, 10 a 15% z této hodnoty. Pro přehlednější srovnání bude vliv této hodnoty posuzován pouze za situace bezdětného poplatníka, který si uplatňuje slevu na poplatníka a sazba daně je 15%.

Obr. 4.9 Vliv nezdanitelných částí základu daně na daňové zatížení

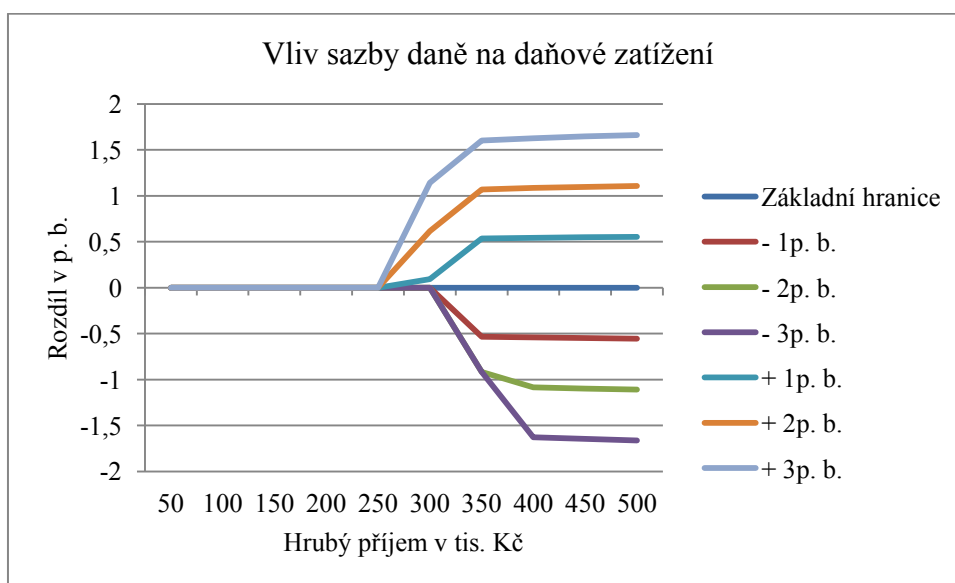
Z grafu lze vidět, o kolik procentních bodů se změní daňové zatížení, při změně vlivu nezdanitelných částí základu daně. U poplatníků s hrubým příjmem do 300 000 Kč se změna nezdanitelných částí vůbec neprojeví, zatímco v případě hrubého příjmu na hranici 350 000 Kč je tento vliv největší. Lze vyčíst, že vliv nezdanitelných částí základu daně na daňové zatížení se se stejným zvýšením, či snížením od sebe téměř neliší. Se zvyšujícími se

hrubými příjmy má změna nezdanitelných částí čím dál menší vliv na daňové zatížení poplatníka.

4.3.2. Sazba daně

V této podkapitole je za parametr považována sazba daně. Sazba daně má přímý vliv na daňovou povinnost. Za základní hranici je stanovena sazba daně 15%. Hodnota tohoto parametru bude dále snižována a poté zvyšována o 1, 2 a 3 procentní body. Jako v předchozí podkapitole, bude i v této počítáno za situace bezdětného poplatníka.

Obr. 4.10 Vliv sazby daně na daňové zatížení

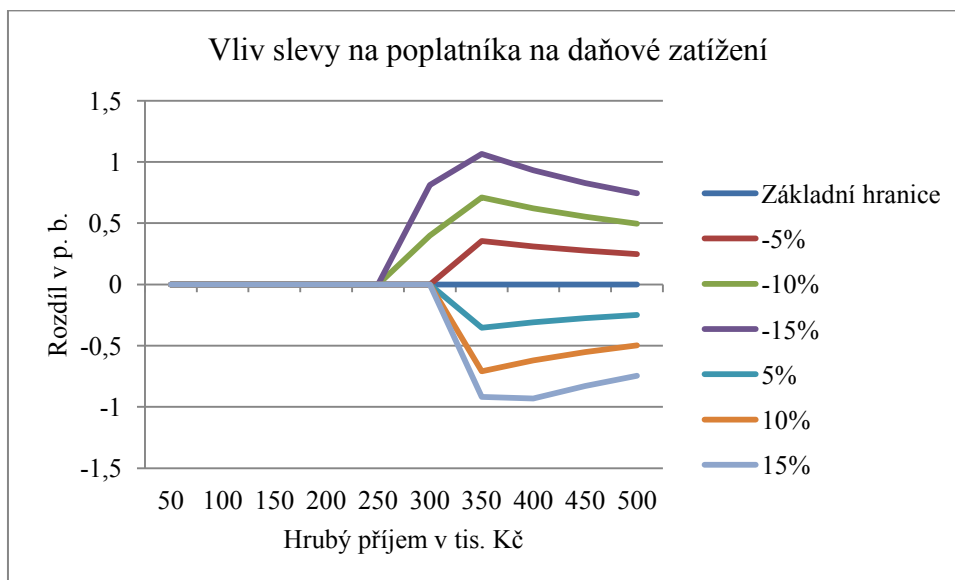
Z grafického znázornění lze zjistit, o kolik procentních bodů se změní daňové zatížení poplatníka, při změně vlivu sazby daně. Lze vidět, že změna v sazbě daně se na poplatníky s hrubým příjmem do 250 000 Kč nijak neprojeví. Při zvýšení této položky má změna vliv už od hranice 300 000 Kč, zatímco při jejím snížení se tento vliv projeví až od hranice 350 000 Kč. Platí ta skutečnost, že čím větší má poplatník hrubé příjmy, tím je vliv sazby daně na daňové zatížení větší. Zvýšením sazby daně se daňové zatížení poplatníka zvýší a se snížením sazby daně se sníží, čím se tato položka liší od nezdanitelných částí základu daně a slevy na poplatníka.

4.3.3. Sleva na poplatníka

Posledním testovaným parametrem je sleva na poplatníka. V analýze citlivosti je předpokládána změna slevy na poplatníka o určitou částku. Velikost této změny je vyjádřena v procentech. Jako základní hranice slevy na poplatníka byla vybrána hodnota 24 840 Kč. Dále bude hodnota tohoto parametru zvýšena a snížena vždy o 5, 10 a 15%

z této hodnoty. Stejně jako v předchozí podkapitole, i v této bude počítáno za situace bezdětného poplatníka.

Obr. 4.11 Vliv slevy na poplatníka na daňové zatížení

V grafu lze vidět, o kolik procentních bodů se změní daňové zatížení, při změně vlivu slevy na poplatníka. Z grafu lze vyčíst, že změna v položce sleva na poplatníka se projeví pouze u poplatníků s hrubými příjmy nad 300 000 Kč, a to ještě pouze v případech snížení této položky o 10 a 15%. V ostatních případech se její změna projeví za situace hrubých příjmů nad 350 000 Kč. Také lze vidět, že se zvyšujícími se hrubými příjmy nad hranici 350 000 Kč klesá vliv této položky na daňové zatížení poplatníka. Zvýšením slevy na poplatníka se daňové zatížení poplatníka sníží a naopak.

4.3.4. Shrnutí výsledků analýzy citlivosti

V první podkapitole byl posuzován vliv změny nezdanitelných částí základu daně na daňové zatížení poplatníka. V druhé podkapitole byl poté posuzován vliv sazby daně a na závěr byl v třetí podkapitole posuzován vliv slevy na poplatníka.

Na základě vypočtených hodnot lze konstatovat, že se zvyšující se hodnotou nezdanitelných částí základu daně nebo slevy na poplatníka, dochází ke snížení daňového zatížení poplatníka a naopak se snižující se hodnotou těchto parametrů, dochází ke zvýšení daňového zatížení. Opakem je sazba daně, kdy s jejím zvýšením, dochází k většímu daňovému zatížení a naopak s jejím snížením, dochází k poklesu daňového zatížení. U většiny zkoumaných parametrů má jejich změna vliv na daňové zatížení poplatníků až od určité hranice hrubých příjmů, a to převážně od hranice 300 000 Kč. To znamená, že

poplatníci, jejichž hrubé příjmy jsou nižší než je tato hranice, změnu ve výše zmíněných parametrech vůbec nezaznamenají.

Analýza citlivosti byla provedena v podmínkách lineární sazby daně, pokud by byl vliv zkoumaných parametrů analyzován za situace klouzavě progresivní sazby daně, byl by dopad změn výše zmíněných parametrů na poplatníkovu daňové zatížení odlišný.

4.4. Poplatník s příjmy z podnikání

V této kapitole bude analyzována daňová povinnost konkrétního poplatníka s příjmy z podnikání. Bude posuzována za rozdílné výše hrubých příjmů v období let 2005 – 2013. Stejně jako u obecného poplatníka bude i v této kapitole srovnáván bezdětný poplatník a poplatník s vyživovaným dítětem. Sledované období je rozděleno do dvou úseků, kdy první je mezi lety 2005 – 2008 a druhý mezi lety 2009 – 2013. Důvod tohoto rozdělení je zmíněn v podkapitole 4.2.

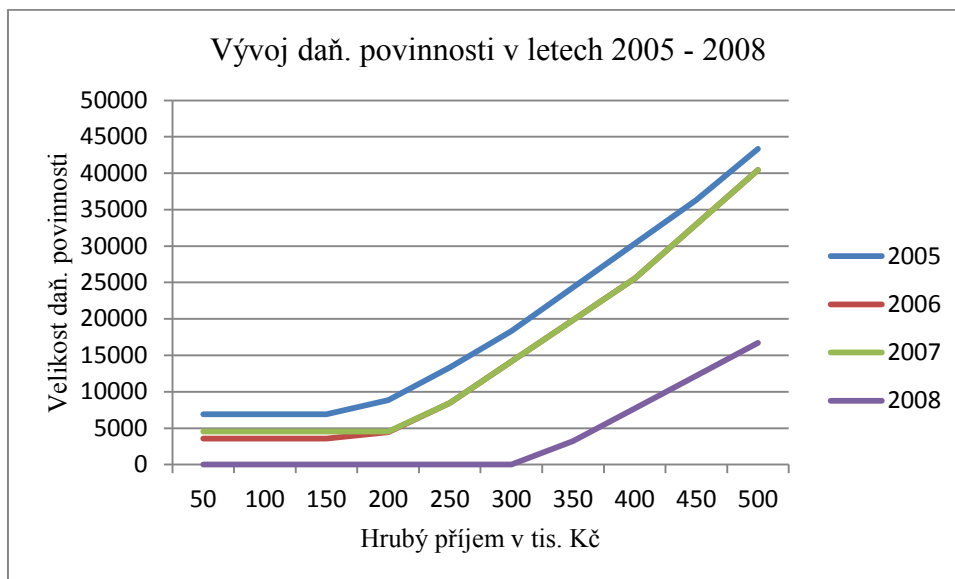
Skutečnosti, které jsou specifické pro tohoto poplatníka, jsou ty, které výrazným způsobem mají vliv na jeho daňovou povinnost. Mezi ně patří minimální základ daně a daňová ztráta. Vliv minimálního základu daně spočívá v tom, že stanoví minimální hranice pro základ daně, kterou budou mít ti poplatníci, kteří by jinak měli nižší základ daně než je stanovená hranice. Minimální základ daně je platný pro roky 2005 – 2007, v roce 2008 došlo k jeho zrušení. V roce 2008 byla poplatníkovi vyměřena daňová ztráta ve výši 50 000 Kč, kterou si poplatník rovnoměrně uplatňuje v následujících 5 letech.

Následující podkapitoly jsou rozděleny podle parametrů, kterými je ovlivněn výpočet daňové povinnosti. Nejprve bude srovnávána daňová povinnost, která je ovlivněna minimálním základem daně a v další podkapitole byla za parametr zvolena daňová ztráta.

4.4.1. Daňová povinnost poplatníků ovlivněná MZD

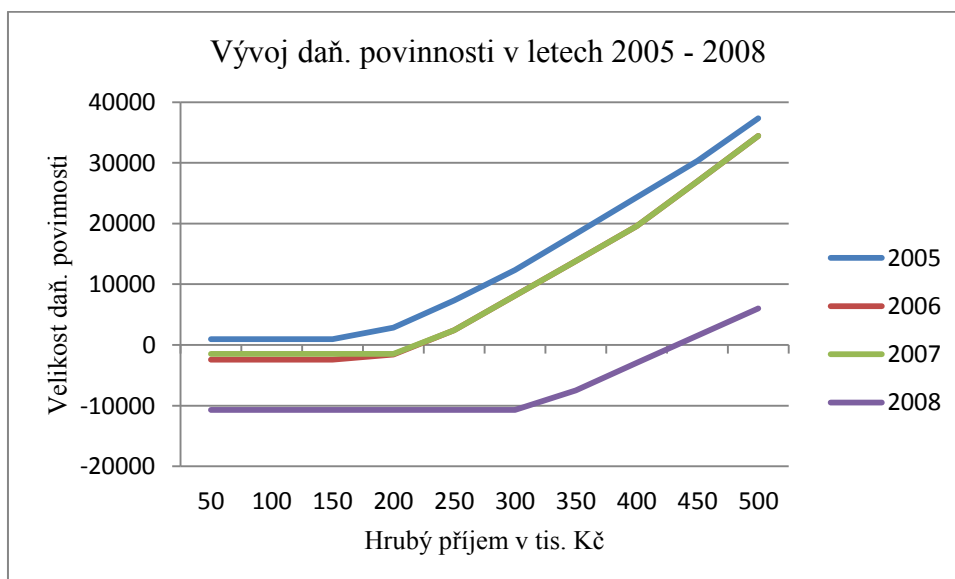
V této podkapitole bude posuzována a srovnávána daňová povinnost, jejíž výpočet byl ovlivněn existencí minimálního základu daně. Srovnání bude provedeno a zobrazeno pomocí dvou grafů. Nejprve bude zobrazena daňová povinnost bezdětného poplatníka a poté daňová povinnost poplatníka s vyživovaným dítětem.

Obr. 4.12 Vývoj daňové povinnosti bezdětného poplatníka v letech 2005 – 2008

Ve výše zobrazeném grafu jsou zachyceny průběhy daňové povinnosti v prvních čtyřech letech. Lze vidět, že vývoj daňové povinnosti v prvních třech letech je velmi podobný, což je způsobeno vlivem minimálního základu daně, který byl v roce 2008 zrušen, a proto je vývoj daňové povinnosti v roce 2008 odlišný. Důvodem, proč se jednotlivé daňové povinnosti v prvních třech letech od sebe liší, je různá výše minimálního základu daně. Také si lze všimnout, že vlivem změn uskutečněných v roce 2008 je poplatník povinen platit daň jen tehdy, pokud má hrubé příjmy vyšší než 300 000 Kč.

Obr. 4.13 Vývoj daňové povinnosti poplatníka s dítětem v letech 2005 – 2008

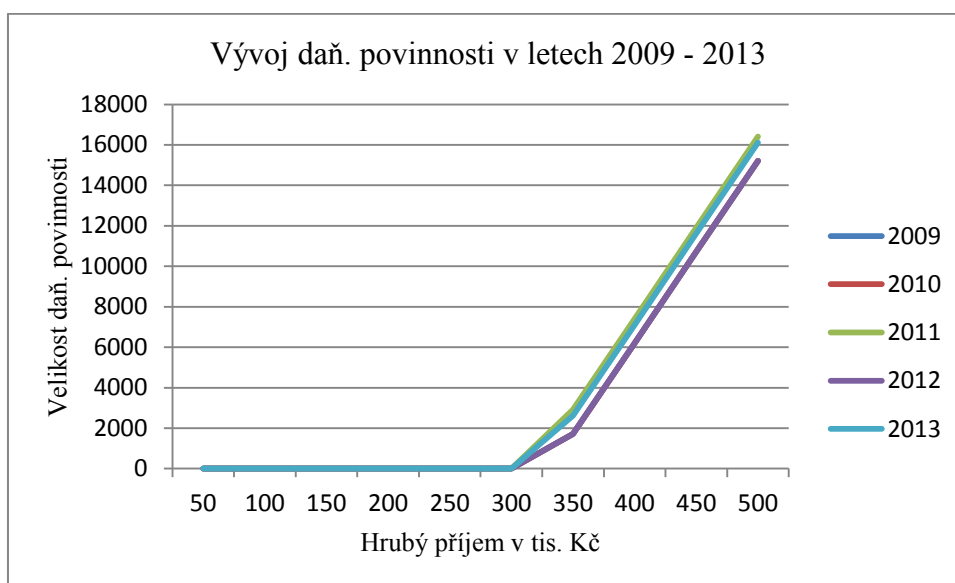

V grafu lze spatřit průběh daňové povinnosti poplatníka v prvních čtyřech letech. Lze vypožorovat určitou podobnost s daňovou povinností bezdětného poplatníka s tím rozdílem, že je výrazně nižší, což je způsobeno vlivem daňového zvýhodnění na dítě. Mezi lety 2006 a 2007 není v daňové povinnosti žádný rozdíl. Výjimkou je daňová povinnost do výše 200 000 Kč hrubých příjmů, jejíž rozdíl je způsoben vlivem minimálního základu daně, kterým je zároveň odlišen rok 2008 od prvních třech let, protože v tomto roce, jak už bylo zmíněno, byl minimální základ daně zrušen. V roce 2008 dokonce po většinu zkoumaných hrubých příjmů poplatník dosahuje daňového bonusu.

4.4.2. Daňová povinnost poplatníků ovlivněná daňovou ztrátou

V této podkapitole bude posuzována a srovnávána daňová povinnost, jejíž výpočet byl ovlivněn uplatněním daňové ztráty. Stejně jako v předcházející podkapitole budou i v téhle podkapitole, vytvořeny dva grafy, znázorňující daňovou povinnost poplatníků v letech 2009 – 2013.

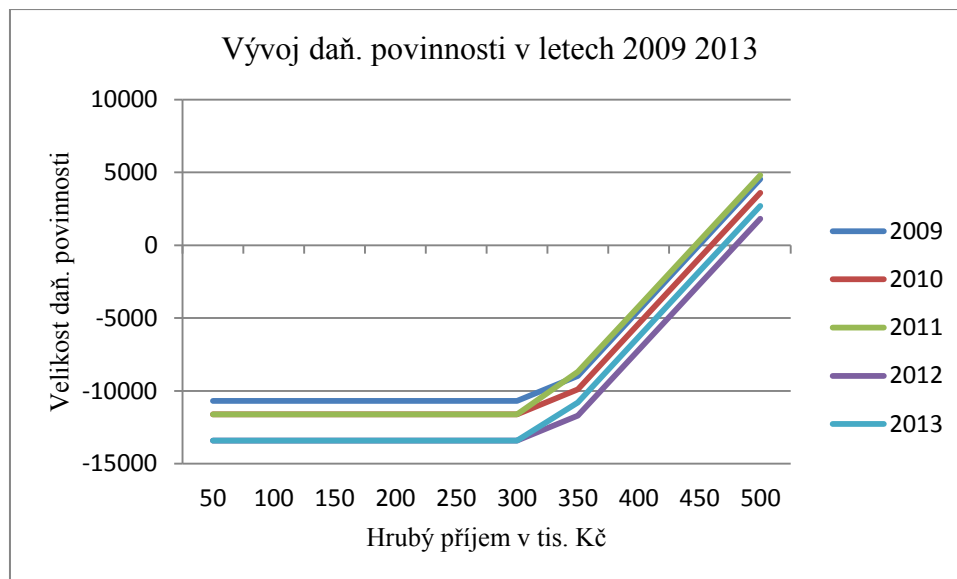
Obr. 4.14 Vývoj daňové povinnosti bezdětného poplatníka v letech 2009 – 2013

V grafickém znázornění lze vidět pouze tři průběhy daňové povinnosti, což je dáno skutečností, že poplatníková daňová povinnost v 2009, 2010 a 2012 je stejná a proto je zobrazeno pouze jednou křivkou. Průběh daňové povinnosti je ve všech letech totožný, liší se pouze nepatrně v řádech pár stovek korun. Důvodem, proč se roky 2009, 2010 a 2012 liší od let 2011 a 2013 je ten, že v roce 2011 byla snížena hodnota položky sleva na poplatníka

o 1200 Kč a v roce 2013 se od příspěvků zaplacených poplatníkem na penzijní připojištění odečítá o 6000 Kč více než v předchozích letech.

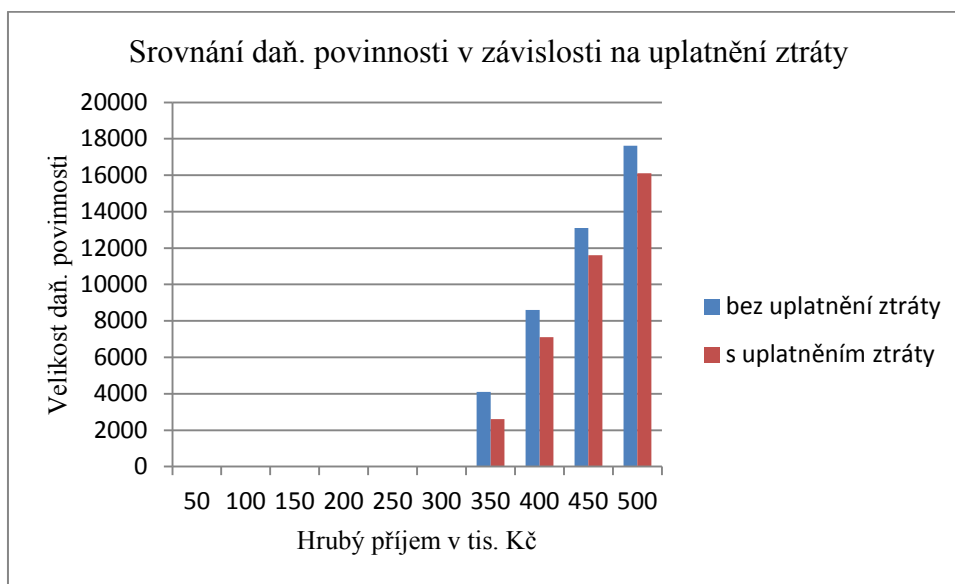
Obr. 4.15 Vývoj daňové povinnosti poplatníka s dítětem v letech 2009 – 2013

Ve výše zobrazeném grafu lze jasně vidět všechny průběhy daňové povinnosti zobrazující každý rok. Ze začátku je sice vývoj daňové povinnosti, respektive daňového bonusu v některých letech stejný, ale s narůstajícími hrubými příjmy lze spatřit, jak se liší a postupně vyvíjí. Hlavním důvodem, kterým byl zapříčiněn tak rozdílný vývoj daňové povinnosti v jednotlivých letech je skutečnost, že hodnota daňového zvýhodnění na dítě se změnila v tomto období hned dvakrát. Přičemž podruhé to bylo skoro o dvojnásobek. Poplatník je povinen platit daň až od hranice 450 000 Kč svých hrubých příjmů.

Na závěr této kapitole je uvedeno srovnání daňové povinnosti poplatníka za situace, kdy si uplatňuje daňovou ztrátu vyměřenou v roce 2008 a kdy ji neuplatňuje. Pro přehlednější srovnání je toto srovnání uvedeno pouze v roce 2013 a jen u bezdětného poplatníka. Toto srovnání je provedeno v následujícím grafu.

Obr. 4.16 Srovnání daňové povinnosti poplatníků v závislosti na uplatnění ztráty

Z grafického znázornění lze konstatovat, jaký vliv má uplatnění daňové ztráty na daňovou povinnost poplatníka. Díky jejímu vlivu je daňová povinnost poplatníka mnohem nižší, a proto je její uplatnění pro poplatníka vždy výhodné. Zároveň by si měl poplatník vždy dát pozor na situaci, kdy by si mohl uplatnit vyšší daňovou ztrátu než jeho základ daně. V takovém případě je pro něj výhodnější, pokud si uplatní jen takovou výši daňové ztráty, která je rovna jeho daňovému základu a zbytek si ponechá na uplatnění v následujícím zdaňovacím období.

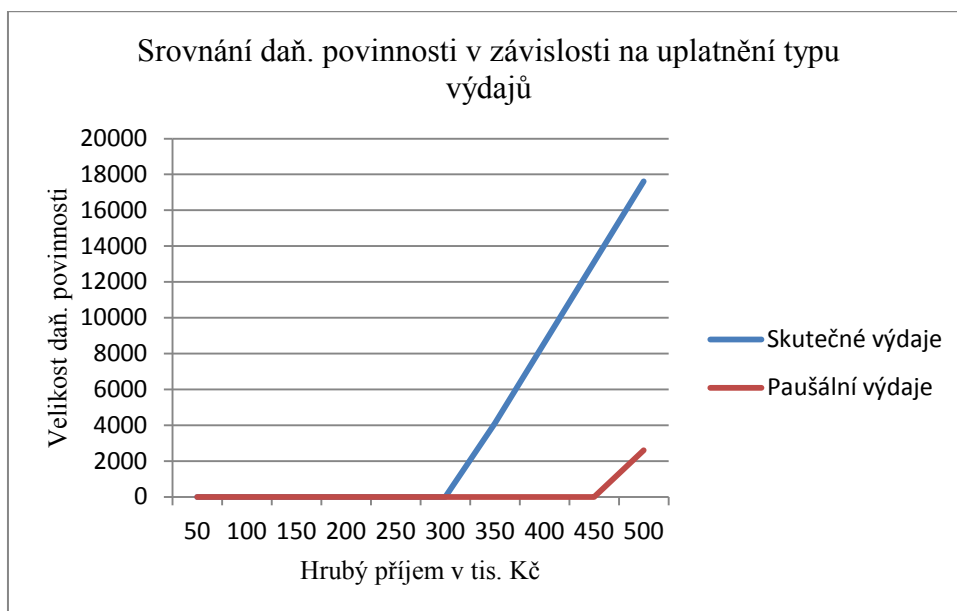
4.4.3. Paušální výdaje

Jak již bylo popsáno v podkapitole 3.5 má poplatník s příjmy z podnikání možnost výběru, které výdaje si uplatní k svým příjmům. Může volit mezi výdaji ve skutečné výši anebo výdaji v absolutní výši, které se stanovují dle zákona. Tyto výdaje jsou nazývány paušálními výdaji. Velikost hodnoty paušálních výdajů se liší podle druhu jednotlivých příjmů. Pro lepší pochopení a srovnání mezi uplatněním výdajů ve skutečné výši a paušálních výdajů je sestrojen následující graf. V něm je zobrazena daňová povinnost dvou poplatníků, z nichž jeden si uplatňuje skutečné výdaje a druhý paušální výdaje.

Vstupní předpoklady pro oba poplatníky jsou stejné jako v podkapitole 4.1. Ovšem pro jednodušší zobrazení a vzájemné porovnání bude toto srovnání provedeno pouze u bezdětného poplatníka a jen v roce 2013. Poplatník, jehož výdaje jsou ve skutečné výši, jsou

ve výši 40% z jeho hrubých příjmů a poplatník, který si výdaje uplatňuje „paušálem“ má výdaje ve výši 60% z hrubých příjmů.

Obr. 4. 17 Srovnání uplatnění různých typů výdajů

Z grafu je zřejmé, že uplatněním paušálních výdajů dochází ke snížení daňové povinnosti, neboť výše paušálních výdajů je vyšší než skutečné výdaje. Tento graf byl sestaven pouze pro ukázkou. Je logické, že ve skutečnosti poplatník musí zvážit, jakým způsobem bude uplatňovat a stejně tak je patrné, že bude volit uplatnění vyšších výdajů než nižších, protože tak dosáhne nižšího základu daně a tím i nižší daňové povinnosti.

4.5. Shrnutí dosažených výsledků

V této podkapitole jsou shrnuty výsledky, kterých bylo dosaženo v předchozích podkapitolách. Bylo pracováno s dvěma variantami poplatníků, a to s bezdětným poplatníkem a poplatníkem s jedním vyživovaným dítětem. Výše zdanění bezdětného poplatníka a poplatníka s vyživovaným dítětem bylo posuzováno prostřednictvím ukazatele daňové povinnosti.

V první části této kapitoly byla provedena analýza vlivu legislativních změn na daňovou povinnost vybraného poplatníka za sledované časové období. Změny byly posuzovány v letech 2005 – 2013, neboť v těchto letech byly provedeny významné legislativní změny, kterými byla ovlivněna daňová povinnost poplatníka. Tyto změny byly podrobně popsány v kapitole 3.6. Na závěr kapitoly 4.2 bylo provedeno srovnání vývoje

daňového zatížení poplatníka v průběhu zkoumaných let. Z vypočtených hodnot bylo zjištěno, že se zvyšujícím se hrubým příjmem roste i daňová povinnost poplatníka a jeho daňové zatížení. Také bylo zjištěno, že hodnoty dosažených parametrů jsou vždy nižší u poplatníka s vyživovaným dítětem než u bezdětného poplatníka.

V druhé části byla provedena analýza citlivosti, ve které byl zkoumán vliv jednotlivých parametrů na daňové zatížení poplatníka. Protože vliv těchto změn má stejný dopad na poplatníka s vyživovaným dítětem stejně jako na bezdětného poplatníka byla provedena analýza citlivosti pouze u bezdětného poplatníka. Zkoumanými parametry byly suma nezdanitelných částí základu daně, sazba daně a sleva na poplatníka. Na základě výsledků analýzy citlivosti bylo zjištěno, že hodnotové parametry s jejich zvýšením snižují daňové zatížení poplatníka a jejich snížení zvýší daňové zatížení poplatníka. Opakem je absolutní parametr, který s jeho zvýšením zvýší daňové zatížení poplatníka a naopak.

V závěru druhé části byl analyzován vývoj daňové povinnosti u konkrétního poplatníka, kde byla do výpočtu daňové povinnosti zahrnuta existence minimálního základu daně v prvních třech letech a také skutečnost, kdy si poplatník uplatňoval daňovou ztrátu, které mu byla vyměřena v roce 2008. Bylo zjištěno, že stanovení minimálního základu daně má vliv především na poplatníky s nižšími hodnotami hrubých příjmů. Nebýt tohoto zavedení, měli by tito poplatníci minimální daňovou povinnost nebo dokonce žádnou. Uplatnění daňové ztráty zase výrazně ovlivňuje základ daně a tím i následnou daňovou povinnost poplatníka. Její uplatnění snižuje základ daně a pro poplatníka je vždy výhodné si jej uplatnit, pokud může. Pozor si musí dát jen na výši částky, ve které daňovou ztrátu uplatňuje.

Bylo zjištěno, že výrazný podíl na daňové povinnosti u poplatníků s příjmy z podnikání má i výběr uplatňování výdajů k příjmům poplatníka. Poplatník by měl vždy porovnat, jestli je výhodnější uplatnit výdaje ve skutečné výši anebo paušální výdaje.

5. Závěr

Osobní důchodová daň je nejznámější daní celého daňového systému. Je jeho nedílnou součástí a umožňuje zohlednit sociální situaci daňových poplatníků.

Cílem této bakalářské práce bylo posoudit dopady změn uskutečněných v legislativní úpravě osobní důchodové daně na poplatníka s příjmy z podnikání v období mezi lety 2005 – 2013. Pro účel této bakalářské práce byl vybrán poplatník, který má pouze příjmy s podnikání. Na základě teoretických podkladů uvedených v druhé a třetí části byla uskutečněna analýza vlivu změn provedených v legislativní úpravě osobní důchodové daně z příjmů a byla provedena analýza citlivosti, ve které byl zkoumán vliv jednotlivých položek výpočtu daňové povinnosti poplatníka na poplatníkovu daňové zatížení.

Na základě vypočtených hodnot daňové povinnosti a daňového zatížení a jejich následného grafického zobrazení bylo zjištěno, že vyšší hrubé příjmy znamenají vyšší daň a vyšší daňové zatížení a více vyživovaných dětí snižuje daňovou povinnost.

Analýzou citlivosti bylo zjištěno, že změna každého sledovaného parametru má na poplatníkovu daňové zatížení jiný vliv, přičemž u položky nezdanitelné části základu daně, vlivem jejího snížení dochází ke zvýšení daňového zatížení a naopak u jejího snížení dochází k snížení daňového zatížení. U položky sleva na poplatníka je její vliv podobný, rovněž jejím snížením se zvýší poplatníkovu daňové zatížení a jejím zvýšením se stejně jako u nezdanitelných částí základu daně daňové zatížení sníží. Zatímco u těchto položek má jejich změna stejný vliv na daňové zatížení, u položky sazba daně má její zvýšení a snížení opačný vliv na daňové zatížení.

V poslední části bylo provedeno srovnání vývoje daňové povinnosti u konkrétního poplatníka, přičemž byla do výpočtů zahrnuta existence minimálního základu daně a uplatnění daňové ztráty. Na základě dosažených výsledků bylo zjištěno, že uplatnění daňové ztráty snižuje daňovou povinnost a daňové zatížení. Také bylo provedeno porovnání uplatnění různého typu výdajů.

Seznam použité literatury:

Odborné knihy:

- 1) KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 5. Vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR., 2010. 276 s. ISBN 978-80-7357-574-8
- 2) MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2005*. 12. Vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2005. 164 s. ISBN 80-247-1045-5.
- 3) MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2007*. 15. Vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2007. 192 s. ISBN 978-80-247-2087-6.
- 4) MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2008*. 16. Vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2008. 208 s. ISBN 978-80-247-2385-3.
- 5) MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2010*. 18. Vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2010. 280 s. ISBN 978-80-247-3206-0.
- 6) MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2011*. 19. Vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2011. 264 s. ISBN 978-80-247-3800-0.
- 7) MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2012*. 21. Vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2012. 264 s. ISBN 978-80-247-4254-0.
- 8) MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2013*. 22. Vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2013. 272 s. ISBN 978-80-247-4643-2.
- 9) RYLOVÁ, Zuzana, TUNKROVÁ Zlataše, ŠULC Ivo a Zdeněk KRŮČEK. *Daňové zákony 2006*. 1. Vyd. Brno: Computer Press, a.s., 2005 174 s. ISBN 80-251-0903-8.
- 10) RYLOVÁ Zuzana, TUNKROVÁ Zlataše, ŠULC Ivo a Zdeněk KRŮČEK. *Daňové zákony 2009*. 1. Vyd. Brno: Computer Press, a.s., 2008 191 s. ISBN 978-80-251-2366-9.
- 11) ŠIROKÝ, Jan a kol. *Daňové teorie s praktickou aplikací*. 2. Vyd. Praha: C. H. Beck., 2008. 301 s. ISBN 978-80-7400-005-8.
- 12) VANČUROVÁ, Alena a Lenka VÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2012*. Praha: 1. VOX a.s., 2012. ISBN 978-80-87480-05-2.

Elektronické dokumenty a ostatní:

- 13) *Výše daní jednotlivých zemí v Evropě*. Dostupné z: <http://www.finance.cz/dane-a-mzda/dane-v-cr-a-v-eu/dane-v-eu/prehled-dani-v-eu/>
- 14) *Výše minimálního základu daně*. Dostupné z: <http://www.podnikatel.cz/clanky/byt-ci-nebyt-platcem-dph/>

15) Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

Seznam zkratek

aj.	a jiné
apod.	a podobně
atd.	a tak dále
EU	evropská unie
IMF	mezinárodní měnový fond
Kč	korun českých
MZD	minimální základ daně
Obr.	obrázek
OECD	organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
p. b.	procentní bod
Tab.	tabulka
Tis.	tisíc
tj.	to jsou
tzv.	takzvaně
ZTP/P	zvlášť těžké postižení s potřebou průvodce

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byl seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečné, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 10. 5. 2013

..... Vojtěch Venhuda
jméno a příjmení studenta

Seznam příloh

- Příloha 1: Tabulky sazby daně z příjmů fyzických osob v letech 2005, 2006 a 2007
- Příloha 2: Hodnoty daňové povinnosti u bezdětného poplatníka ve sledovaném období
- Příloha 3: Hodnoty daňové povinnosti u poplatníka s vyživovaným dítětem ve sledovaném období

Přílohy

Příloha 1 - Sazba daně z příjmů fyzických osob v letech 2005, 2006 a 2007

Tab. P. 1 Sazba daně 2005

Základ daně		Daň
od	do	
0	109200	15%
109200	218400	16380 + 20%
218400	331200	38220 + 25%
331200	více	66420 + 32%

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění platném pro rok 2005

Tab. P. 2 Sazba daně 2006 a 2007

Základ daně		Daň
od	do	
0	121200	12%
121200	218400	14544 + 19%
218400	331200	33012 + 25%
331200	více	61212 + 32%

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění platném pro rok 2006 a 2007

Příloha 2 - Daňová povinnost bezdětného poplatníka ve sledovaném období

Tab. P. 3 Hodnota daňové povinnosti bezdětného poplatníka

Daňová povinnost v tis. Kč						
Hrubý příjem v tis. Kč	2005	2006, 2007	2008, 2009, 2010	2011	2012	2013
50	0	0	0	0	0	0
100	585	0	0	0	0	0
150	5 460	840	0	0	0	0
200	10 335	4 440	0	0	0	0
250	15 210	8 446	0	0	0	0
300	21 320	14 146	0	0	0	0
350	27 820	19 846	3 210	4 410	3 210	4 110
400	34 320	25 546	7 710	8 910	7 710	8 610
450	41 470	32 962	12 210	13 410	12 210	13 110
500	49 595	40 462	16 710	17 910	16 710	17 610

Příloha 3 - Daňová povinnost poplatníka s vyživovaným dítětem ve sledovaném období

Tab. P. 4. Hodnota daňové povinnosti poplatníka s vyživovaným dítětem

Daňová povinnost v tis. Kč							
Hrubý příjem v tis. Kč	2005	2006, 2007	2008, 2009	2010	2011	2012	2013
50	- 6000	- 6000	- 10 680	- 11 604	- 11 604	- 13 404	- 13 404
100	- 5415	- 6000	- 10 680	- 11 604	- 11 604	- 13 404	- 13 404
150	- 540	- 5160	- 10 680	- 11 604	- 11 604	- 13 404	- 13 404
200	4 335	- 1560	- 10 680	- 11 604	- 11 604	- 13 404	- 13 404
250	9 210	2 446	- 10 680	- 11 604	- 11 604	- 13 404	- 13 404
300	15 320	8 146	- 10 680	- 11 604	- 11 604	- 13 404	- 13 404
350	21 820	13 846	- 7 470	- 8 394	- 7 194	- 10 194	- 9 294
400	28 320	19 546	- 2 970	- 3 894	- 2 694	- 5 694	- 4 794
450	35 470	26 962	1 530	606	1 806	- 1 194	- 294
500	43 595	34 462	6 030	5 106	6 306	3 306	4 206